

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván hűzhoz küldve:
Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
Hat hórá . . . . . 2 frt 50 kr.
Három hórá . . . . . 1 frt 25 kr.
Előzetési penzek postautalvánnyal küldhetők.
Eves számok 12 kr-ával kaphatók
a kiadóhivatalban

BARS.

HIRDETÉSEK:

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 5 frt
kétzerért 6 kr, többszörért 5 frt fizetendő.
Bélyegzőj minden egyes beiktatásért 30 fr
A nyitlterben:
minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.
Velünk összekötésben levő hirdető-írások, elő-
fizetők, vagy a gyakori hirdetők tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

GAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

•• Kéziratok vissza nem adatnak. ••

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,

←→ vasárnap reggel. →←

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:
(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„BARS”

IX-ik évfolyamára.

Lapunk jövő számával fejezi be pályafutásának nyolczadik évfolyamát.

Előző számaink tartalma tanuskodik arról, hogy folyton csatlakozó munkatársaink szives támogatásával lapunk a közjó s a társadalmi élet fejlesztésének szolgálatában évről-évre gyarapodó organumot képez.

A közügy érdekében kifejtett eddigi törekvésünk s előző számaink iránya legyen biztosíték a jövőben. Ez alapon ajánljuk lapunkat a nagyközönség további jó indulatába.

Előzetési föltételek:

Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . . . 2 frt 50 kr.

A vasuti menetrend.

Azon menetrend, mely a vicinális vonaloknál itt-ott életbe van lépve, t. i. hogy két vonatindulás alkalmaztatik napjában, több nem, a személy- és áruforgalom ez által teljes kielégítést nem mindig nyer; az ily vasutakkal bíró közönséget és forgalmat bizonyos tantaluszi pozícióba helyezi; van vasut, de nem használhatják; Tantalusnak volt vize, de nem élvezhette, bár benne volt, de kinzó szomját vele nem enyhithette.

Mi lévaiak s általában a garamvidékiek szintén ezek sorába tartozunk; van vasutunk, de nem használhatjuk; mert a menetrend olyan, hogy elmenni napjában kétszer is mehetünk, de ugyanaz nap vissza nem

jöhetünk; azaz, pardon: bizonyos távolságra, például egész Csatáig, elmehetünk, és rögtön vissza is jöhetünk. Persze, ez nagyon is kényelmes lehet azok számára, a kik kocsikázni szeretnek; mert azok csakugyan Csatáig — tovább azonban nem igen — nagy gyorsasággal — hirtelen le- és föl szállva, ide-oda kocsikázhatnak.

Azonban ezen jó oldala mellett a vasuti közlekedésnek csak az az egy észrevételünk van, hogy bizony városunk s mondhatjuk tán vidékünk azon részében is, mely utalva van vasutunkat igénybevenni: nagyon kevés száma van olyanoknak, kik a vasuti kocsikázást tartanak szem előtt és csak azért örülnének a vasut létének, hogy kocsikázási passiójukat kielégíthetik.

Mi ugy tudjuk, hogy a közönség legnagyobb része, tán joggal mondhatjuk mindannyian, a vasutat a haszon szempontjából kívánják s annak örülnék, ha ezen közlekedési eszközt érdekeik kielégíthetése tekintetéből használhatják.

A mostani menetrend ezen tekintetben nem tartozik azok közé, melyek a mi érdekeinknek megfelelnek; de távol legyen tőlünk, hogy azt kívánjuk, miszerint a mostani menetrend, mely az alsóbb vidéknek városunkkal való érintkezését kedvezően biztosítja, pusztán és akként változtattassék, hogy az alsóbb vidék ezen kedvezménytől elessék! . . Isten ments! micsoda dolog, s önző kívánság volna az: mások rovására saját érdekeinket úgy előtolni, hogy azok szenvedjenek miattunk!

Nem, ilyesmi eszünk ágában sincs! mi azt ohajtjuk, hogyha már annyi hosszú évek sorának munkája s áldozata által kivívott vasut létének örülhetünk, az öröm cseppjeibe egy kis haszonérzés is vegyüljön; ezt pedig nagyon jól megtenné, vágyszomjunkt eloltaná, e g y h a r m a d i k v o-

latnak a menetrendbe való beillesztése oly formán, hogy az, aki a reggeli vonattal elindul, az estelivel visszajöhessen.

E jogos igénynek megoldása szoros kapcsolatban áll a társulat érdekeivel is.

A gyakorlati élet tanit bennünket arra, hogy a vasut emeli a felőlet vidék forgalmát; serkent áruszállításra s ingerel gyakori utazásra főként az esetben, ha ez könnyen s gyorsan eszközölhető.

Vasutunk vezérférfiai már eddig is meggyőződést szereztek az iránt, hogy a garam-völgyi vonal egyike azon pályáknak, melyeknek életképessége figyelemre méltó s melyeknek forgalma, kellő intézkedések, alkalmas eszközök megteremtése által, nagy mértékben fokozható is.

A kölcsönös érdek kielégítése teszi tehát kívánatosná, hogy Léva városa s vidékének közközlésére a társulat nagyérdemű igazgatósága a jelen menetrend keretébe még egy vonatindítást léptessen életbe, melyszerint a főpályán meneta reggeli vonatokhoz, jövet a délestiekhez törtéjék csatlakozás.

Vajha minél előbb valósulna ohajtásunk!

Az ének és a zene a homérosi költeményekben.

Írta: Cserei József.

A homérosi költemények nem jelenhettek volna meg a belső és formai tökély azon magas fokán, ha nincsenek előzőik, kik a költészetben az utat egyengessék. Az idő fenntartotta Olenos nevét, ki a hexameter feltalálója Homéros előtt. Egy ősrégi költő van említve az Ilias második énekében, az ugy nevezett hajónévtárban, (Boiótia 594—600.) kinek alakja csak ho-

dalmében használt és a mely biztosabb győzelemre vezetett, mint milliók serege, ez a fegyver volt — a szeretet.

Ez hódított eddig, ez hódít ezentul is. E büvös szónak, melylyel egy lángész egy egész vallást alapított: ellenállhatatlan hatalma van. E szó megszünteti a szim- és fajkülömböséget és összefoglal, egybeolvaszt mindent. E szó kifejezi az áldozatot és nem követel semmit. E szó az emberiség legmagasabb szava. Megérti azt az ausztráliai ősengetegekből élő félemler épp egy, mint a tulfinomult érzékű európai; érzi azt mindenki, érzi annak jóleső, boldogító, felemelő érzését és ebben rejlik hódító ereje.

E szó ellensége minden rossznak, mely sejtí annak az érzésnek a fölényét, melyet a „szeretet” kifejez. Alapföltétele ez mindennek, a mi él és mozog. Lényében rejlik, vele született és ki nem irtható belőle. Minden eltévelyedésében az emberi léleknek, minden eltorzulásában az emberi szívnek és minden rendtelenségében az emberi agynak ott van, ott rejlik, mindig óva a rossztól és gyakran győzedelmeskedve a lélek eltévelyedése, a szív eltorzulása és az agy rendtelensége fölött.

Lobogjatok karácsonyfák! Hirdessétek az „Ige” diadalát, világítsatok a szeretet szövetségével! Világítsatok a fejedelmek várkastélyaiban, hogy szeretetük sugározzék szét népeikre! Világítsatok a nagyok fényes palotáiban, hogy a szeretet világításánál meglássák a szegények nyomorát! Vi-

mályosan vehető ki a mythos ködös légkörében. Thamyris vagy Thamyras az, Orpheussal együtt legrégebb költője Thrakiának, mester a kithara kezelésében. (Plutarchos De mus. 3. B.) Thamyris a költészet fényét és melegét hordva lelkében, bejárja ezen kor szokásaként a fejedelmek sziklavárait és dalolja költeményeit, mint a középkori troubadurok, sőt Delphiben diadalt arat a költők versenyein. De éppen azért elbizza magát, az illatozó tömjénfüst elborítja a boldogtalant, és itt kezdődik az említett homérosi hely, — göggyében azt hánytorgatja, hogy a muzsákat, az égistartó Zeus leányait is legyőzi az énekekben, azért a felsőbb hatalom kegyetlenül bünteti a szerencsétlen halandót. A muzsák találkozóval vele, elhallgattatják megvakítva őt haragjokban, elveszik tőle a dal isteni tehetségét és elfeledik a dalnokot. (Paus. IV 33, 363, 7.)

Szomorú a kép, melylyel legelőször is találkozunk kellett, de a mythosnak igaza van: az elbizakodottság megvakít és a feledés homályába taszítja az önhitt embert. Hasonló chez a Sterichorosról szóló monda, kit Helena, mint istennő, megvakított, mert rossz dalt költött róla, csak mikor egy palinodiában visszavonta előbbi állításait, adta neki ismét vissza szeme világát. (Paus. III. 19, 260, 13.)

Hogy Thamyris gyászos történetét némileg elleusulyozzam, a görög mythos egy előbbi időszakára kell kitérnem már csak azért is, hogy a trójai háboru előtti korba is vessünk egy pillantást.

Az aranygyapju visszahozatala Kolchisból két költőnek szolgáltattott tárgyat az eposra; az egyik az alexandriai korszakból való Apollonios Rhodios, (220 körül virágzott Kr. e.) ki azt négy hosszú énekben írta meg (5835 vers.) De műve bár ezen kornak legjobb költői terméke, hidegen hagy, inkább irodalom-történelmileg érdekes. A másik a kisebb „Argonautika” 1348 versben, (hihetőleg Kr. u. 400 körül íratott.) Legfőbb alak azon hősök között, kik az aranygyapju visszahozata-

lágitsatok a polgárok házaiban, hogy a szeretet lángjánál észre vegyék az éhezők és didergők szükölködését, — és világítsatok a kunyhókban, hogy a szeretet melege kölcsönözön lakóiknak kitartást a nyomorban és megadást a szerencsétlenségben!

Budapest, 1888. decz. 20.

Tekint. Szerkesztő ur!

Ne itéljen el jó uram, nem illet meg az ítélet, s ha ille né, akkor is nem engem, lellem ille né meg. Hosszu tudom, hallgatásom, de őszkor hallgat a madár. Költőző madár lellem is, telelni jobb vidékre jár. Visszajöttél alig várom — pedig a tavasz még messze — s ki tudja, még itt talál-e, ha visszatér kikeletre!? Lelek néma, testem beteg, — orvoságát nem találok — Vagyszalámán, mivel? neki nincs öröme a világon. Keresném a gyönyört, életet, mint a vak az égi napot; Belenéz az éjszakába, neki a csillag sem ragyog. Csillag! Sötét éj csillaga! Volt nekem is két csillagom! Egyik a temetőben, másik miatt oly sötét bánatom. Egyik lelkét ragyogta rám, a másikat én imádtam: Mindkettő csillagom volt, de eltűnt az éj homályban. Megsírattam az egyiket: (édes anyám volt az nekem.) A másikat, szeretőmet, megátkoztam, de szeretem. Hűtelen lett, idegenbe űzte szegény árva lelke. S mégis hánszor gondolok rá, oly nehéz őt elfelednem. Pedig szeretett, fogadta, hogy csak enyém, senki másé. Mért lett hűtelen, lett volna bár inkább inkább a halálé! A ravatalra terítve látni, lelke nem nem fájna Ugy, mint mikor oltár előtt láttam menyasszony ruhába. Ránéztem az oltárképre, mikor esküjét kimondá, Félttem, az esküszögőre, hogy az oltárkép szakad rá. Rá nem szakadt, de lelke, azóta halottja lettem. De ő neki gondja nincs rá, hogy vigaszul megkönyözzen. Azóta lett lelke néma, azóta költőző madár; Dermedő álomban nyugszik, csak végre felébredne már. Alig várom visszajöttél, pedig a tavasz még messze, s ki tudja, még itt talál-e — ha visszatér kikeletre!?

Lukács István

TÁRCZA.

Karácsony.

Komor erdő sűrűjéből
Letörnek egy ágat,
Bozontos fa, levele nincs,
Tüvel szurkálgat.
Felállítják a szobában,
Gyertya csillog rajta,
Karácsonyi ajándéktól
Ágait meghajtja.

Piezi sereg veszi körül,
Felhangzik az ének,
Az angyalok dallanak a
Kis Jézus nevének.
Örömkönyök csillog-villog
A fehér kalácson,
Harmatoznak már az egek
Itt a szép karácsony.

Ablak alól vágyva néz be
Szegény koldusgyermek,
Leleke méla, elfeledi,
Hogy a teste dermed.
S mégis forró az a könyvessepp,
Mely szemébe rezdül,
A kis Jézust csak úgy látja
Ablakon keresztül.

Csendes álom száll a földre,
Szent karácsony éje,
Harangoznak, hívogatnak
Ünnepi misére.
Sívító szél elkapja
Az ünnepi hangot.
Dermesztő fagy megrepeszti
Az utszéli hantot

Árva gyermek meghuzódik
A kapusarokban,

Álma messze elvihar, /
Már szíve se dobban.

Lelke már az angyalokkal
Együtt énekel fön:
„Dicsőség a magasságban,
Békeség a földön.”

Karácsony.

Diadalünnepet ül a „Szellem.”

Az a fény, az a ragyogás, mely most a kunyhótól a királyi palotáig a karácsonyfákról világít, méltó jelképe annak a mindent megvilágító isteni lángésznek, mely a világot kiragadta a sötétségből.

Soha fejedelmi palota nem volt színhelye nevezetesebb világtörténelmi eseménynek, mint az a szerény akol, melyben a Megváltó született. — Soha a „szó” hatalma nem mutatkozott oly isteni nagyságban, mint a Megváltó ajkain. — Soha világhódító fejedelem nem hódította meg úgy az emberiséget, mint az az egy „Isten-ember” és soha fegyver nem győzött oly biztosan, mint az, melyet Krisztus adott követőinek a kezébe.

Abban a szerény akolban született meg az az isteni szikra, mely bevilágítja a föld kerekességét, mely kiegészíti a tisztából a salakot és megszüntíti magát a salakot is. Annak a szónak volt oly mindent átfogó hatalma, hogy kimondva, megreszkettek előtte a föld hatalmasai és porba hullottak tőle bálványaik, és az a fegyver, melyet az „isteni szellem” világfelforgató, mindent átalakító és mindent meghódító, óriási küz-

lára Jason köré csoportosultak, maga a pelag Orpheus, a „dalnok atyja“, mint őt Pindaros nevezi (Pyth. 4, 177.) és Orpheus hatalma a külső és szellemvilág felett azon pont, melyen az egész költemény megfordul.

A hősök között utazik az Argo hajón Achilleus atyja is, Peleus. (Orphika 379—456.) Midőn a Pelion hegy mellett kiszállva pihenőt tartottak, Peleus kéri a hősöket, hogy nézzék meg Cheiront, a legbölcsebb kentaurost, ki ott lakik barlangjában, törvénytudó, a betegségeknek gyógyítója, kedvelője a lantnak és vele rokonságban van. (V. ö. Plut. De mus. XL. F. p.) „Ehez vitte Thetis csecsemő gyermekünket, Achilleust, nevelés végett, kit látni vágyom.“ Peleus ajánlata elfogadott annál is inkább, mert az orgonauták vezére a hős Jason, maga is Choirónnál neveltetett.

Amint a kentauros lakába érnek, éppen a kis Achilleust tanítja zenélni. Azonnal fölkel, csókkal üdvözlöli a dicső királyokat és megvendégeli. Miután a mézédés bort is kiosztotta, a vendégek kezeikkel tapsoltak és egyhangulag kérték Orpheust, hogy versenyezzen a kitharán Cheironnal, de — így szól Orpheus magáról, — én vonakodtam, visszatartottam a tisztelet érzete, nehogy én, fiatal, az öregebbel hasonlítsam magam össze. Mivel azonban maga Cheiron is vágyott hallani, nem akartam bár, kényszerített, hogy vele a dalban versenyezzek. Először a kentauros vette át szép hangszerét Achilleus kezéből és énekelte a kentaurok iszonyu csatáját, kiket a lapithok öltek meg. Azután én vettem kezembe a kellemesen zendülő lantot és csengő hangon énekeltem az őschaos hymnusát: mint jött létre az ég, a szélesmellű föld, a mély tengerek és a teremtő szeretet. Énekeltem Kronost, hogyan jött át a kormány a vilámban gyönyörködő Zeusra, énekeltem az ifjabb istenek és emberek származását. Kedvesen hangzott lantomnak zengése a barlangban, felszállt az a Pelion magaslatára, le az erdőborította völgyekbe a magas fenyvek közé. S ime a fák gyökerestől a barlanghoz jövének, a sziklák visszhangzottak, a vadak hallván a dalt, a barlanghoz gyűlének, a madarak körben elállották a kentauros lakát feledve fészkeiket (V. ö. Apoll. Rhod. Argon. I. 26—31. Hor. C. I. 12.) A kentauros ennek hallatára álmélkodott, majd örömetől elragadtatva kezeit rázta hevesen és sarkával ütötte a földet; ekkor Tiphys indulásra intette a minyeket, és én bevégeztem az éneket. Peleus keblére ölelte fiát, Achilleust és sirva s ne-

vetve egyszermind megesókolta fejét és szép két szemét, nekem pedig a kentauros saját kezével nyújtotta a tisztelet ajándékot. Midőn már elhagytuk a barlangot, az öreg kentauros a dombtetőn állva fölemelte kezeit és kérte az isteneket, adjon a minyeknek szerencsés visszatövetelt és dicső hírnevet az utókor előtt.

Ilyen hatalma volt Orpheus zenéjének. Ezek után ne csodáljuk, hogy bűvös lantja megállítja a mozgó Symplegadi sziklákat a Fekete tenger bejáratánál, (Orph. Arg. 707—714.) elaltatja az aranygyapját őrző sárkányt, (u. ott 1004—1018.) megnyitja az alvilág kapuját, és Orpheus szerelmétől s költészetétől vezetettve, lemegy az árnyak honába, meglágyítja szívét a sötétség komor urának, Hadesnek, úgy, hogy ez feloldva a természet örök törvényeit, visszaadja neki szeretett nejét, Eurydikét (Apollod. Bibl. 1, 3, 2. Verg. Cul. 267—294.) Ezen kitérés után menjünk vissza tárgyunkhoz.

Ismerjük Achilleust, a görög világ főszege eszményi emberét, kinek a homérosi költemények örök oszlopot emelnek az Iliasban. Épen neve körül forog a költemény tárgya, Achilleus haragját énekelte a költő, kit Agamemnón megsértett, azt Achilleus visszavonul a harcból, és míg őt haragja távol tartja, addig a harcban egészben véve a trójaiak bírnak túlsúllyal a görögök felett. Iszonyu a két tábor csatája. Itt Aias „az achivok tornya és pajzsa“, ott Agamemnón a király és Menelaos, Odysseus, a Tydeusfi, Diomedes és Idomeneus, a rettenetes sarpedón, Qlaukos és száz, meg száz hős harcol iszonyu fegyverzetében, hogy megrendül csapásaik alatt a föld egész az alvilág mélyéig. Achilleus megjelenésére iszonyu harci dübörgés támad a trójai sikon, Hades, az alvilág istene borzadva szökik fel trónjáról, felve, hogy meghasad a föld és a világosság betekint az örökkévalóság titkaiba. A Skamandros folyó vértől áradott, halálra sebzett terhek zuhanása, elesett hősök haláhhörgése, fegyvercsattogás, repülő nyilak süvöltése reméletes hangzavarba keverednek össze. Szárguldó harci szekér rohan át vonagló testeken, s a felbőszült paripák körmei életelenítik az ifju hőst, kiért talán virágzó neje vagy kedvese eped a távol Görögországban. Hiába várja őt, lelke Hadeshez költözött, „teste ebek zsákmánya, orvadarak étel“ az ellenség mezején. Maguk az égi istenek is pártokra szakadva belevegynének a világtusába, és a szörnyű Diomedes nem retten vissza magát a had istenét, Arétt is

Egy ültetvényes életéből.

A nap égetően perzselt, a hőség fokozottan nőtt, a tengerpart apró homokbuczkái között sirályok raja röpködött ide-oda.

Elmélázva néztem a tengert, annak egyhangú szépségeit: az itt-ott felbukkanó halakat s a távolban sötétlő hajókat.

Egy datolyafa árnyéka védett többé-kevésbé a nap leve ellen. Nagy karimájú szalmakalapot legezönek használva, hűsítőm forróságtól izzadt arcomat.

Gondolataim szülőföldemen kalandoztak: a szép felvidéken. Eszembe jutott gyermekkorom.

A Vág folyó mentén, annak gyönyörű völgyében láttam meg először a napot. Ki gondolta volna, hogy ifjúságomat a földteke másik oldalán fogom eltölteni. Ilyen az élet, rejtélyes változatos, miként maga a nagy természet.

Tíz éves gyermek voltam, mikor elhagytam a szülei házat. Atyám gazdatiszt volt a Vág folyó mentén valamelyik faluban. A falu nevére már nem emlékszem, kiverte emlékezetemből az élet, annak viharos, küzdelmes volta.

Anyám bátyja, egy kalandos természetű ember, rászedett, hogy kövessem őt, hogy hagyjam ott szülőföldemet.

Nyolcz éves koromban elvesztettem anyámat s erre két év múlva ismét meghalt atyám. Kalandos természetű nagybátyám pénzzé tette az atyám után maradt ingóságokat és neki indult a világnak, mely útjában követtem őt én is.

Nehezemre esett megválni szülőfalumtól, ott hagyni gyermekkori pajtásaimat, de nagybátyám rábeszéléseinek mégis engedtem és világbujdosóvá lettem.

Összebarlangoltuk a fél Európát. Nagybátyám magával vitt egy ócska hegedűt, melyen oly szívrehatóan játszott.

Hangversenyeket adtnak kisebb városok vendéglőiben, ő hegedült, én meg énekeltem. Furesa élet volt ez.

Ha nagyobb volt a bevételünk, jobban éltünk, néha meg éhezünk kellett. Hol magunk, hol zövetkezve más világkóborlókkal léptünk fel, hol dicséret, hol fütty jutott osztályrészünkül.

Kóborló életem kedves emlékei enyhítik meg sivár életem keserveit.

Tizenhöz éves voltam, mikor egy komédiás trupphoz csatlakoztunk. A trupp főnökének volt két leánya: Miranda és Pepike.

Pepike költőtanácsosnő volt, Miranda pedig hárfanékesnő. Miranda barna volt, Pepike pedig szőke.

A truppnak két személykocsija volt. Az egyikben férfiak, a másikban nők laktak: jobban mondva az egyikben öregek, a másikban fiatalok.

Furesa élet volt.

Mirandába én voltam szerelmes és ő belém nem, — Pepike meg titokban engem szeretett, de én nem viszonztam szerelmét.

Ha a „műsor“ úgy kívánta, én énekeltem Mirandával s énekünket egy fuvolás és nagybátyám hegedűn kísérték s ebbe belezengett Mirandának hárfája.

Gyöngyélet ám a komédiás élet! Nappal egy pár gebének viseltem gondját, este pedig felléptem „Jaromir herceg“-nek; nappal kalapomon kikandikált hosszú, lenyiratlan hajam, este meg arany korona diszlett fejemen. Pepike nappal anyjának segített főzni, este rövid szoknyában táncolt a magasban kifeszített kötélén. Miranda nappal varrónő volt, este tü helyett a hárfá hurjait pengette.

megsebesíteni, ki most, mint a zivatar ordítva, bögve rohan az Olymposra, mint mikor kilenc- vagy tizezer ember csatazajt kezd, sötét porfölgölet kavarr nyomában.

(Folyt. köv.)

Vármegyei közgyűlés.

Barsvármegye törvényhatósági bizottsága folyó évi december hó 20-án tartotta rendes évnegyedes közgyűlését a főispán elnöke alatt, — a ki bevezető beszédének végeztével a közgyűlést megnyitottnak nyilvánította. — Attérván a közgyűlés sorrendjére, bejelenté, hogy mivel a lévai járási szolgabírói állásra pályázat be nem adatott, — ezen választás a jövő év márcziusi közgyűlésen fog betöltetni.

Ezután a vármegye közigazgatási bizottságából kilépő Conlegner József, Leidenfrost László, Migazzy Vilmos gróf és Konkoly Sándor bizottsági tagok helyébe 1889—90 évre 5 közig. bizottsági tagnak megválasztása, az állandó választmány kiegészítése céljából egy tagnak megválasztása, a pénztár megvizsgálása céljából három bizottsági tag kiküldésére a szavazás elrendeltetett. — A szavazás megtörténte után Bodó Lipót ur, mint a szavazat szedő bizottság elnöke, bejelenté, hogy a vármegye közigazgatási bizottságába beválasztottak: — Conlegner József, Leidenfrost László, Detrich Péter, Konkoly Sándor és Konkoly Gyula. — Az állandó választmányba beválasztott Dr. Bottka Győző. A pénztárvizsgáló bizottságba beválasztottak: Szentiványi Oszkár, Odescalchy Arthur herceg — és Sümei János urak.

Az igazoló választmány tagjainak 1889. évre megválasztottak: elnökül: Dr. Ruffy Pál, Leidenfrost László, Kosztolányi Aurél, Morvay György és Vincze Gyula a főispán ur ő méltósága által kinevezettek: Szirányi Sándor, Kosztolányi Sándor és Rudnyánszky Titus urak.

A vármegye közigazgatási bizottságához 1889. évre helyettes tiszti ügyésznek Morvay György megválasztott.

A nyugdíjalap kezelő választmányba beválasztottak: Bodó Lipót, Leidenfrost László, Szirányi Sándor és Pristyk Neit urak.

A tiszviselői nyugdíj pótdó 1888—1889. évre 1/2 krban, a katonai beszállásos pótdó 1889. évre 1 krban, a betegápolási pótdó 1889. évre 1 1/2 krban állapított meg.

A vármegye 1889. évi közmunka költségvetése a napirendről levétetett, és ez a jövő, 1889. év január havában összehívandó rendkívüli közgyűlés tárgyai közé fog felvétni. — r. t.

(Folytatása a jövő számban.)

Fővárosi levél.

A viláért sem kezdeném fevelemet mással, mint annak, a különben meglehető-

Később a „trapez-művész“ bevezetett engem is a gimnasztika titkaiba: én is hánytam, vettem magam a nyújtón, a „trapez“-en, szalagáltam a glown előtt, helyettesíttem a pajácot és közbe-közbe etetem a gondviselésre bízott gebéket.

Furesa élet az a komédiás élet!

Tizenkilenc éves voltam, mikor Hamburgban hajóra szálltam. Ott hagytam a komédiás truppot s neki indultam a nagy világtengernek: Ausztráliába vitorláztam.

Németország egyik jelentéktelen városkájában játszottunk egy alkalommal. Miranda és én énekelünk a vendéglőben mulató angolok előtt.

Miranda megtetszett egy angolnak, ki — hogy bebizonyítsa gazdagságát — csak egy szórta a „fontokat“ nekünk.

Szegény Miranda majdnem hálóba került.

Nem tudom, hogy történt, hogy nem, de e furfangos angol elcsavarta fejceskjét s reggelre eltűntek mindketten.

Én még az nap előtti este észrevettem, hogy az angolnak tetszik Miranda s éppen ezért utána figyeltem.

Este tizenegyig játszottunk, azután kocsiszállásunkba vonultunk. Nagybátyám és a trupp főnöke még kártyáztak egyideig, én átnéztem a másik kocsiba, hol a leányok és a gyermekek elég hangos sivalkózással játszottak. Miranda elgondolkozott volt, kedvetlenül játszott a kisebb gyermekekkel. E szomorúsága nem kerülte ki figyelmemet.

Vacsora után megnéztem gebéimet, a két vörös-sárga lovat, elláttam őket éjszakára és nem tudom mi okból, de nem mentem aludni. Előérzetem sugta, hogy az angol bőkezűsége és Miranda szomorúsága összefüggésben vannak egymással. Sejtelnem nem csal.

sen köztudomású ténynek konstataálásával, hogy karácsony ünnepe az idén nem marad el, és a kalendáriumban igen helyesen jelelték piros számmal a két szent napot.

Vezérezkék, tárczák, költemények, karczolatok, napihírek és hirdetések a karácsonyról zengedeznek; természetesen, hogy magannak sem szabad ignorálnom.

De nem is teszem.

Örvend szívem, mikor látom a szép fővárost, amint sűrű forog benne mindenki, minden utcában egy-egy ér, melyben pezsdül az élet, járnak, kelnek a gondos családapák, fiatal, gyöngéd mamák, jóságos arczu, tisztes nagyszülők, kik alig győzik vásárolni a sok csecsebecsét; elkísérik őket a kipirult arczu, villogó szemű leánykák, kiknek láttára felvidul még az elkese-redettebb pessimista is.

Önkénytelenül nézem apró lábaikat és lesem, hogy tarka virágok teremjenek nyomukban.

Szép ünnepe a karácsony a gazdagoknak, de a szegényekről sem feledkeznek meg a kis Jézuska. Jut mindenkinek valami, száz meg száz jótékony egyesület és asztaltársaság tesz ki magáért. Garmadával osztogatják a tömérdek téli ruhát, szipkát, cipőket, felruhazzák a szegény iskolás gyermekeket, kiknek étkezéséről is gondoskodnak egyes egyletek.

A szegény szülőknék persze jaj, hogy játékot alig vehetnek a piczinyeknek, mert még kis lovacskára, puskára, babára sem telik. Éheznek szívesen, hogy valamit megtakarítsanak a játékszerre, de bizony gyakran éhezniük kell a nélkül, hogy ezzel valamit megtakarítsanak.

Istenem, mennyi szép kardot, puskát, lovacskát, hajaszabát lehetne vennie azért a 42000 frtért, mit Kokán uram sinkofált el. Mert hát kiderült már, hogy a jeles férfin, aki évek óta adta a becsületes, jóvaló hivatalnokot, közönséges sikkasztó, a ki csakugy csalta az államot, polgártársait, mint bármely más gazember.

Altalános felháborodás mutatkozik ellene; nem sajnálja senki. Magasrangú tiszviselő volt, és most nagyon is tarthatni tőle, hogy rut példája még növelni fogja azt a sikkasztási járványt, melyben országunk szenved. Pedig hát elég is volna a mindenféle járványokból, megmételezik erkölcsünket és testünket.

Különösen a fővárosban akad a panasza elég ok. Csak a vízvezeteki ügyre kell gondolni. Piszkos dolog az nagyon, majdnem olyan szennyes, mint az a víz, melyet annak a boldogtalan embernek kell innia, kinek nem telik mohaira. Évtizedek óta huzzák halsztják a végleges vizmű ügyét, és toltják-foldják az ideiglenes csőhálózatot. Eldobják hasztalanul az ezreket és százezeket, hogy elő ne keljen rukkolni a milliókkal. Hajba kapnak a tanácsosok, a közgyűlés, a miniszter, a közmunkák tanácsa, a vízvezeteki igazgató, a főmérnök, a szakértők és a különféle bizottságok. Megértük azt a szegényt, hogy valaki azt merre ajánlani, hogy szállit nekünk friss vizet — Bécsből.

Nekünk, budapestieknek, kiknek a

Az éjszaka világos volt, a kék égen millió fénylő csillag ragyogott. A város nyugalomra tért, csöndes volt minden.

Éjfél utáni 2 óra lehetett, midőn a vendéglő udvarán megjelent egy férfi és egy női alak. Az ott készen álló fedett kocsiba ültek. A kocsit elrobogott. Én nem gondolkodtam soká, felnyergeltem az egyik gebét és ucezu neki, utánnok nyargaltam.

A kocsit sietve gurult az országuton és én bihegő-pihető páramon utána száguldottam.

Nem gondoltam én már többé sem nagybátyámra, sem az alattam nyögő párára, csak az volt egyedüli célom, hogy a kocsit beérjem.

Három órai eszeveszett nyargalás után egy nagyobb folyónál értem utól őket. A komp a folyó tulsó oldalán volt s mig megérkezett, én beértem a kocsit.

A mint leugrottam a lóról, a kocsit ajtóhoz rohantam, hogy visszaraboljam Mirandát, ki iránt hogy mennyire vonzódtam, csak akkor éreztem igazán.

Felrántottam a kocsit ajtaját s nyersen rivaltam az angolra: — Rabló, add vissza Mirandámat!

A kocsiban semmi nesz.

— Miranda, te vagy? szólj! mert megöl a kétségbeesés, mert vagy e rablót vagy . . .

Erős villámlásszerű láng csapott fel a kocsit belsejéből és erre lövés dördült el. A golyó közvetlen bal fülem mellett füttyült el.

Az angol revolverrel védelmezte vélt jogát.

A lövés feleségizta vakmerőségemet. Rávettem magam az angolra s ha a kocsit még Miranda fel nem tartóztatnak, talán megfojtottam volna őt.

(Folyt. atás a mellékleten.)

Táncz közben. Ur: Az idén, ugy látszik, kevés bál lesz. — Leány: Sebaj! azt mondja a mama, hogy házi mulatságokon ugyanazt lehet elérni, mint a nagy bálokon. — Ur: És mi az? — Leány: Tessék megkérdezni a mamától.

Fényes nevek. Tanító: Mondj néhány fényes nevet az irodalom és művészet-történet köréből. — Tanuló: Rubinstein, Zafir, Silberstein, Goldbaum és Goldmark.

Gyermeki szerénység. A nagymama elviszi 7 éves mokróját a játékszer-kereskedésbe és így szól hozzá: — Nézz körül, mit vegyek neked születésnapodra? A gyermek körülnéz és bátran felel: — Mindent, nagymama!

Egy híres ember ítélete.

Egy német orvosi szaklapból veszszük át a következő kivonatot, mely bizonyára olvasóinkat is érdekelné fogja. Robson W. E. dr. az ismert londoni orvos, az illető lap szerkesztőjének ezeket írja: „Rendkívül örülök, hogy közölkésem önmel véleményemet Warner Safe Cure-jéről, melyet felettébb becses és megbízható orvosságnak tartok máj, vese s a Bright-féle betegség ellen. Országomban az orvosok igen tartózkodók speciál-gyógyszerekkel szemben, mindazonáltal Warner Safe Cure-jét már sok tekintélyes orvosunk alkalmazza.

Midőn Warner Safe Cure-jéről először hallottam, én is, mint a legtöbb orvos, előítélettel voltam iránta. De egy hatalmas bizonyíték nemsokára legyőzte ezt az előítéletet s én egy akut Bright-féle betegségnél ez orvossággal szakszerű kísérletet tettem, még pedig a legkielégítőbb eredménnyel, Warner Safe Cure-jének kétségkívül enyhítő és gyógyító hatása van az urethra belső hártájára s a szervekre általában. A vesét megerősíteni látszik úgy, hogy vesebajoknál a fehérrye elvesztését megakadályozza, ellenben köszvényénél, és eszonnal gyorsan s rendkívüli módon az ártalmas savakat a vérből kiválasztja. Warner Safe Cure-jéből egy palczkára 2 frt s a legtöbb gyógyszertárban kapható. Brosúrokat ingyen és díjmentesen küld Warner H. H. és társa fáraiktára Pozsony.

Lévai piaci árak.

Rovatvezető: Kónya József, városköztitány. Buza: m-másánként 6 frt 80 kr, 6 frt. 90 kr. Kétszeres 5 frt 10 kr, 5 frt 30 kr. Rózsa 5 frt. 20 kr. 5 frt 40 kr. Arpa 6 frt — kr, 7 frt 20 kr. Zab 4 frt. 50 kr, 4 frt. 60 kr. Kukorica 3 frt. 50 kr, 3 frt 80 kr. Bab 7 frt 60 kr, 8 frt. — kr. Lencse 7 frt 80 kr. 8 frt 50 Köles 4 frt 50 kr. frt — kr.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

I. Köszönet-nyilvánítás.

(Folytatás.)

Az idén az őszi gyűjtés alkalmával a „Stefánia-árvaház javára, — mint azt a gyűjtőiv alapján velünk az árvaház felügyelője közli — adakoztak: N. N. babot, Czírok Jánosné 10 liter petroleum, Schubert Pálné 20 drb. szappant, Tolnay Dénes 1 frt, Medveczky Henriette 2 frt, Klain Ödönné 2 kg. dara, 2 liter mák, káposzta, Huberth Vilmosné 1 frt, Thuróczy Lőrinczné 1 frt, Schleifer Arminé 1 zsák burgonya és bab, Hoffman Marie 1 putton burgonya és gomba, Németh Zsigmondné 1 frt, özv. Fridmann Arminé 50 kr, Henyey Ödönné 1 frt, Andruska Mihály 10 kr, Boleman Józsefné 1 frt, Firtusz Mihály 50 kr, Dr. Medveczky Károlyné 2 frt, Schvarcz Györgyné 1 frt, özv. Mészáros Józsefné 1 frt, Fizely Margitka 50 kr, Mailath Istvánné 6 méltósága 3 zsák burgonyát, 1 zsák zöldséget, 1 véka babot, és diót, készpénzben 6 frt, Akossy Istvánné 1 frt, Altmann Antalné 60 kr, N. N. 50 kr, Viciorits Sándorné 1 frt, Bakó Ferenczné 1 frt, Kónya Józsefné 1 frt, P. 30 kr, Levatic Gusztávné 2 zsák burgonya, 6 liter elesség, Rimanóczy Antónia 1 frt, Fogler Lajosné 1 frt, Pollák Vilmosné 60 kr, N. N. 50 kr, Kern Teréz 5 kg. rizs, 1 kg. szalonna, Schmidbergerné 1 putton burgonya és bab, Jozsefsek Károlyné 1 putton burgonya és vaj, Fridmann Gizela 50 kr.

(Folyt. köv.)

II.

Kimutatás

az 1888. évi decz. hó 12-én az országos „Jó szív“ egyesület és részben a megyei inségesek javára, gr. Zichy Géza által Ipoly-ságon tartott hangverseny bevételei és kiadásairól.

Bevételek:

a) Adományok s felajánlások:

Bainville Baptistin 10 frt, De Serres 10 frt, Lovag Berks Zoltán cs. kir. alezredes 10 frt, Zámory család 20 frt, Br. Révay család 10 frt, Br. Liptay család 10 frt, Br. Prónay Dezső 10 frt, Szabadhegyi Géza 10 frt, Szabadhegyi Zoltán cs. kir. kamarás, főhadnagy 10 frt, Nedeczky Rezső hadnagy 4 frt, Gróf Chorinsky Igó 10 frt, Horváth Miklós kir. tanácsos 10 frt., Br. Nyáry Bélá 25 frt, Br. Nyáry Béláné 20 frt, Chamáj György 50 kr.

b) Belépti jegyekből:

88 belépti jegy után á 5 frt. 440 frt. 108 belépti jegy után á 3 frt, 324 frt, 34

belépti jegy után á 2 frt, 68 frt, 110 belépti jegy után á 1 frt, 110 frt. Összesen: 1111 frt 50 kr. Levonva a kiadást: 391 frt 32 kr. Tiszta jövedelem 720 frt, 18 kr.

Jegyzet: A megyebeli lakosság a „Jó szív“ iránt érzett jellemzőségeit szolgáljon Chamáj György napszámom adományát, aki kiérdemelt napszámját a jótékony cz.lra felajánlja.

Kelt Ipoly-ságon, 1888. decz. 18.

Pongrácz Lajos, rendező bizottság elnöke.

Borbély Pál, rendező biz. pánztárnoka.

IRODALOM ÉS MŰVESZET.

Zola Emil legújabb regénye. Az „Egyetem Regénytára“ IV. évf. 7-8. köteté Zola „Alom“ című regényét hozza. — A már II. kiadást ért csupán kiváló magyar írók elbeszéléseiből összeállított M i k s á t h 1889. évi Almanachja után a modern francia regényirodalom egyik legújabb és legkiválóbb terméke. Az „Alom“ csak alig néhány héttel ezelőtt jelent meg Párisban s Zola műveléi fényesen csafolja azokat, kik csodás tehetségét azzal kicsejnyítették, hogy csupán a visszatérítést, undorított tudja festeni. E regény tiszta, szűzies és szende, s a legmagasabb költői ihlet lengi át, midőn egy leány szerelmét, ábrándozását írja le, ki ártatlanságában növekszik csöndes, egyházas környezetben, nem érintve a hétköznapi, durva világtól. De az idill mellett a realista író nem tagadja meg magát s leírásainak bőrsége, közbeszútt egyháztörténelmi és műtörténelmi adatok egész tárhaza és alakjainak jellemzése még eddigi legmelegebb híveit és ismerőit is bámulatra ragadták. „Ce roman sera en effet d'une chasteté absolue et pourra étre mis dans les mains des jeunes filles. (Ez a regény valóban tökéletesen szűzies lesz és kezébe lesz adható a leányoknak is)“ írta egyszer, de sokatmondó jellemzésül a szerző maga mult évben. És igazat fog neki adni mindenki aki emez eddigleg legjobb művét gyönyörrel olvassa. Az „Alom“ megjelent a Singer és Wolfner könyvkereskedésben s ára két díszes piros egyszékes vászonkötésben 1 frt.

„Tréfás szavalmányok gyűjteménye“ a czime annak az igazán szízesen kiállított könyvnek, mely az Orbók Mór által szerkesztett „Huszon mulatságok“ V-dik füzetét képezi. E könyv egyik ezéja — miként a szerző az Előszóiban mondja — az, hogy a magyar költészet legremekesebb humoros költeményeit egybegyűjtve daja a vég szavalmányok után kutató ifjak s mindazok kezébe, a kik a magyar nemzet kiváló költőinek humorában gyönyörködni akarnak. Szerző az egyes költemények előtt az illető költők jól sikerült arczképeit és rövid életrajzait is közli. A füzetet díszes kiállításra, olesó ára (50 kr.) és alkalmas volta miatt melegen ajánljuk karcsenyi ajándéknak való megvételére. A füzet Orbók Mór tanárnál rendelhető meg Pozsonyban s ugyancsak nála kapható a „Tréfás szavalmányok gyűjteménye“, díszes kiállításban 25 kr.; s a „Tréfás mértani feladványok gyűjteménye“ 117 képpel 50 kr. A ki az illető összeget előre beküldi, a könyveket bérmentesen kapja. Előzetni is lehet 4 füzetre 1 ft. 60 kr-ral.

Nyilttér.

I.

Schwarze Seidenstoffe von 80 kr. fl. 11.40 per Meter (ca. 150 Qual.) Versendet roben- und stückweise zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. K. Hoflieferant). Zürich. Muster umgehend. Briefe 10 kr. Porto.

Budapesti Hirlap

Szerkesztő: Csulakási József.

A „Budapesti Hirlap“nak a hazai művelt olvasóközönség vetette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét; minden párt-érdek mellőzésével küzdött nemzetünk- és fajunkért, ez egyetlen jelszóval: **magyarság!** Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar újságírás történetében, A hazai sajtóban máig a legnépszerűbb eredményt a „Budapesti Hirlap“ érte el; legnépszerűbb, legerterjedtebb lapja az országnak. A külső dolgozó társak egész seregén kívül a szerkesztőségnek annyi belső tagja van, a mennyivel egy magyar lap sen dolgozik. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény fölül rendes levelezőn kívül saját külön tudósító értesít közvetlenül; a távirati szolgálat immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk; nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hirlap“ arról rögtön ne adjon hí és kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hirlap, politikai czikkeit Kaas Ivor báró, Rakosi Jenő, Grünwald Béla, Balogh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal híven a lap független, magyar pártérdekeket nem ismerő szellemével. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közlelele fölül távirati értesülésekkel látunk el rendes levelezők, minökkel minden városban, sőt nagyobb községben is bír a lap; a „Budapesti Hirlap“ távirati tudósítási manap már teljesen egy fokón állanak a világsajtó legjobbban szervezett hírszolgálatával. Európa összes metropolosaiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik egy az ott történő eseményeket, mint az elektromos dróton oda fató híreket rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendes tudósítókön kívül minden fontosabb esemény fölül a szerkesztőség külön kiküldetésű tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hirlap“ e czelokra havonként oly összegzet fordít, mint a mennyi ezelőtt 10 évvel még egy-egy hirlap egész költségvetése volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabban értesítő orgánuma a sajtónak. A „Budapesti Hirlap“ tárcarovata a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A napirovatokat kitünő zsurnaliszták szerkesztik s a helyi értesítés ismert legügyesebb tudósítóira van bízva. Rendőrségi és törvényszéki rovatok külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap“ helyet foglalhat minden család asztalán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szükséges. A regényesarnokban csak kiváló írók legújabb műveit közöljük. De ezuttal még egy kedves meglepetéssel is szolgálunk olvasóinknak. 1889. jan. első napján

JÓKAI MÓR-tól

kezdünk egy új regényt, melyet koszoros írók kizárólag a „Budapesti Hirlap“ számára írt. Jókai Mór regényének a címe;

AKI A SZIVÉT A HOMLOKÁN HORDJA,

s mint a költő maga mondja, „egy modern ezeregyéji mese.“ A regény egyike Jókai ama geniális, ragyogó alkotásainak, melyek már oly régóta az ő büvös körébe vonták az olvasó közönséget, s Jókait oly népszerűvé, bálványozottá tették, a minő soha még magyar író nem volt. A regény eleje Magyarországon, a vége Mekkában játszik. Hőse egy nő. Jókai Mór új regényének közlést 1889. január 1-szén kezdjük meg. Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr. Az előfizetése vidékről legezelszerűben postautalványval eszközölhetők következő czim alatt: A „Budapesti Hirlap“ kiadó-hivatalának, IV. kerület, kalap utca 6. szám.

H I R D E T E S E K.

Egy jó sorsolási lap

feltétlen tulajdonsága, hogy hiteles, pontos és megbízható legyen. Ezeknek a tulajdonságoknak az összes magyarországi sorsolási lapok közül csakis a „Magyar Mercur“ felel meg, mely újévkor tizenkettedik folyamába lép és nélkülözhetetlen mindazoknak, kiknek értékpapirjuk, főleg sorsjegyük van. A „Magyar Mercur“ rendszeren közvetlenül minden húzás után, tehát havonként 3-4-szer jelenik meg; közli a magyar, osztrák és külföldi sorsjegyek húzásait, úgyszintén a záloglevelek, kötvények elsőbbségek és szelvények sorsolásait mindenkor a hátralékos vagyis a korábban kisorsolt, de még kifizetés végett be nem mutatott darabok kimutatásával együtt. Tájékoztató és felvilágosító czikkei és közleményei a tőzsze, pénzügy, közlekedés és biztosítás köréből megóvják olvasóit minden nemű károsodástól. Szerkesztői úzeneteiben nyíltsággal, minden érdekel nélkül szakavatott és alapos felvilágosítást ad a legkülönfélébb kérdésekről. Díjmentesen vállalja el előfizetői sorsjegyeinek revizióját. A „Magyar Mercur“ fölényét az összes e nemű lapok közt leginkább bizonyítja az ő páratlan elterjedése mely szükségessé teszi azt, hogy újévtől kezdve a lapot rotációs gépen nyomassák, mely gép óránként 5-6000 példányt készít el teljesen. Ez által lehetővé van téve az, hogy a „Magyar Mercur“ 2-3 nappal kerábban jelenjék meg, mint a többi sorsolási lapok. Mindez óriási előnye dacára a „Magyar Mercur“ a legolcsóbb lap is, mert ámbár minden száma 16-18 oldalra terjed, előfizetési ára egy egész évre postán elküldve mégis csak 2 frt. Ne mulassza el senki sem, hogy a „Magyar Mercur“ból mutatványszámot kérjen, a mit egy levelezőlapon való megkeresésre készségesen küld mindenkinek a kiadóhivatal: Budapest, hatvani utca, 17. sz.

Máriacelli gyomorcsöppek.

Kitünő hatású szer a gyomor minden betegségeiben. Védőjegy. Föllelmenthatlan étvágyhiány, gyomor-egészség, rossz illatú fekélyzet, telítettség, savanyú felbőffenés, kelés, gyomorhurut, gyomorférgés, homok és darakepződés, túlságos pihentetés, sárgaság, undor és hányás, felfújás (ha a gyomortól ered), gyomor-egészség, székürülés, a gyomornak egészséges és hatékony való működése, gúliság, lep., máj- és aranyeres bántalmak esetében. — E y üvegese 40 használati utasítással együtt 40 kr., kettős palack: 70 kr. Közvetlen széküdes Brády Károly gyógyszerész által Kremserben (Morsvárosban).

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvás! A valódi máriacelli gyomorcsöppeket sokat hamisítják és mászták. A valódiság jeleit minden üvegnek piros, a tényleg helyesgyel ellátott borítékra kell gondolni, ha az a minden üveghez mellékel használati utasítással együtt kell jövevény lenni, hogy az Kremserben Gasek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

Léván Boleman Ede örökösei, Medveczky Sándor, Aranyos-Máróth Bittó Károly, Nagy-Lekér Bolyos Gyula, Ipoly-ságh Berko István, Nagys-Salló Zsuzanna László, Selmezbánya Sztankay Ferencz, Szántó Meisels A urak gyógyszerárban.

A LEGIOBB Szivarkapapir a valódi LE HOUBLON francia gyarmány Hawley & Henry. Parisban.

Óvás hamisított gyártmány ellen! E szivarkapapirt Dr. Pokl J. J. Dr. Ludwig E. Dr. Lipmann E. a bécsi egyetem ve gyészeti tanárai legmelegebben ajánlják kitünő minőségű, tisztaságúért, s mert az egészségre nézve semmiféle ártalmas anyagot magában nem foglal. 36-3.

500 CIGARETTES
HAWLEY & HENRY
PARIS

Nincs többé fogfájás!

Tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvize, fogpora és fogpásztájának használata mellett,

2 arany rem: Brüssel 1880, London 1884.

A legmagasabb kitüntetések.

Boursaud Péter 1373. évben feltalál-pior által. 1373. tatott

A tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvizének naponta néhány cseppet vízbe téve, megakadályozza és gyógyítja a fogak odvasságát, melyeknek fehérséget és szilárdságot kölcsönöz, a mennyiben a foghúst erősíti, s teljesen egészségesé válogtatja. A t. olvasóknak valóban nagy szolgálatot vélek tenni, midőn ezen legrégibb rs legraktikusabb készítményeket becses figyelmökbe ajánlom, mert csakis az egyedül! és legkitünőbb gyógyszer mindenemű fogfájdalmak ellen.

Alapított 1807. SEGUIN 106. & 108. Rue.

Főügynök: BORDEAUX Croix de Segney

Kapható: minden gyógyszerárban és nagyobb fűszerüzletben.

Pénzkölcsön.

közvetítették önálló, elfogadható társadalmi állásban lévő egyének részére, u. m. iparosok, kereskedők, hivatalnokok, katonatisztek, magánzók, birtokosok stb. úgyszintén hölgyeknek is módhoz képest 50 firtól 1000 firtig mint magán személyhitel, könnyű havi, vagy háromhavi törlesztésre 6%-os kamat mellett,

ingatlanok betáblázására

1000 firtól bármily összegig tetszészerinti amortisatióra, esetleg amortisatió nélkül 4 1/2 és 5%-ra. Convertáltak (átírtások), kölcsönügyletek, hitelműveletek előnyösen eszközöltetnek. Megbírtások discret és pontosan teljesítetnek. Bővebbet

STEINER G. A. gr. Károlyi-utca 12.

Lévébeli megkeresésekhez 3 darab válaszjegy csatolandó.

Karácsonyi bazár!

Van szerencsénk a karácsonyi idény alkalmából **dúsan felszerelt raktárunkat** a n. érd. közönség szives figyelmébe ajánlani. Kaphatók a magyar és német **remekírók pompás diszkötésben**; legújabbban megjelent diszes albumkiadások. **Ifjúsági iratok, képeskönyvek és társasjátékok** nagy választékban. Praktikus **disztárgyak**, íróasztali készülékek, **albumok** különféle alakban, finom bőr és peluche kötésben, **szivarállványok, pénz-, szivar- és dohánytárczák.**

Legújabb divatu **disz-levelepapírok és levelező kártyák izléses dobozokban.**
finom berámázható aquarelle képek.

Ujévi üdvözlő jegyek

legolesőbb gyári áron kaphatók:

Nyitrai és társa

könyv- zenemű-, papír-, író- és rajzszerkereskedésben Léván.

Hirdetmény.

2-3

A lévai takarékpénztár részvénytársulat igazgatósága közzé teszi, hogy 1889. évi január hó 2-től további intézkedésig három havi lejáratu kereskedelmi jellegű váltókat 7%-kal leszámít; s a jelzalog kölcsönöket 2000 frton kezdve 7%-ra engedélyezi.

Kelt Léván, 1888. évi decz. 15-én.

Az igazgatóság.

3010/888. sz.

III.

Arverési hirdetményi kivonat.

A verebelyi kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Csekey Flóris, mint a lévai takarékpénztár igazgatója végrehajthatóknak özv. Hadvlu Lajosné, mint kk. gyermekei gyámnyja végrehajtást szenvedő elleni 550 frt tökévetelés, — továbbá a korábbi csatlakozott végrehajthatóknak u. m. Halasy Sándor mint kk. Halasy Sándor gyámnyjának 150 frt töke, ennek 1886. június hó 17-étől folyó 6% kamatai 18 frt 58 kr. eddigi — özv. Mészáros Józsefné szül. Szekesváry Máriának 375 frt töke, ennek 1882. évi aug. hó 30-tól járó 6% kamatai 51 frt 37 kr. eddigi, — ugyanennek 300 frt töke, ennek 1884. évi nov. hó 30-tól járó 8% kamatai 53 frt 45 kr. eddigi, — s végre az ugyanannak javára 160 frt töke, ennek 6% kamatai 51 frt 13 kr. eddigi végrehajtási ügyében a verebelyi kir. jbiróság területén levő s a végrehajtást szenvedő Hadvlu Lajosnak az alsó-györödi 43. sz. tjkvben A I 2-6. 8-17. szs. a foglalt birtoktestbeni és 1/12 telek után járó legelő és erdő illetőség

tartozékában 1/2 tulajdoni jutalékára 1244 frt. — az ottani 197 számú tjkvben A I 1 szs. a foglalt ingatlanban 1/14 rész illetményére 43 frt és az ottani 205. sz. tjkvben A I 1 szs. a foglalt ház fekvőségbeni 1/4 közös tulajdoni jutalékára 418 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889 évi márcz. hó 4 napján d. e. 9 órakor Alsó-Györöd község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul s eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. tez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi nov. hó 1-én 3333. sz. a, kelt ig. ügymin. rendelet 8. §-ában kijelölt évadékképes értékpapírban a kiküldött kezdéhez letenni, avagy az 1881. LX. tez. 17) §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átseglyáltatni.

Verebelyen, a kir. jbiróság, mint tkvi hatóság 1888. évi nov. hó 23-án.

Dillesz,
kir. aljbiró.

„Talizman“

a legjobb magyar pezsgő

mely nemcsak a „Nemzeti Casino“ által elfogadott s legjobbnak ítélt pezsgőként szerepel; de a legfinomabb, izlésű közönségnek és általános elismerésével dicsekszik.

Egyedüli főraktár Léván:

Czirok János

kereskedése.

Érdekes elismerés nyilvánul „TÖRLEY“ kitünő gyártmányára e sorokban is:

TÖRLEY!

— TALIZMÁN. —

Azt mondják, hogy nincsen a magyarnak
Nincsen tüzésége;
Süssétek el a Törley ágyut
S a muszkának vége!
Süssétek el a Törley-ágyut
S minden ellenségünk
Jó barátként lelkesedve, égve
Jön hódolni nekünk!

Tüzes, édes nedvvel:
Addig éljen, míg a magyar szive
Asszonyt és bort kedvel.
Életének fonalát a Párka
Addig fonja, szöje
Ahány gyöngyöt, igaz gyöngyöt vet föl
Kitünő pezsgője!
Promontor, 1888. szept. 18.

ÁBRÁNYI EMIL.

A magyar írók és művészek 1887. szept. 18-iki kirándulása alkalmával — a Törley-József és Tsa cég pezsgőgyárának megismerése után — szerkesztette Ábrányi Emil és elszavaltta Hegyessy Mari nemzeti színházi tag.

3-2

PSEPHOFER J.

gyógyszertára Bécs, Singerstrasse 15.
„zum goldenen Reichsapfel.“

Vértisztító labdacok, melyek előbb „universalis labdaesoknak“ nevezettek, ezen utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mert alig van betegség, melyben ezer meg ezer esetenél csudálatraméltó hatásúknak ne bizonyultak volna. A legmakacsabb esetekben, melyekben minden egyéb gyógyszer hasztalanul alkalmaztatott, ezen labdacok által számtalanszor és rövid idő alatt tökéletes egészség következett be. 1 skatulya 15 pirulával 21 kr. 1 tekercs 6 skatulyával 1 frt 5 kr.; bérmentelen utánvétellel 1 frt 10 kr.

A pénz előleges beküldésével bérmentve 1 tekercs labdaes 1 frt 25 kr. 2 tekercs 2 frt 30 kr., 3 tekercs 3 frt 35 kr. 4 tekercs 4 frt 40 kr. 5 tekercs 5 frt 20 kr. 10 tekercs 9 frt 20 kr. (Egy tekercsnél kevesebb nem küldhető.)

Valódiaknak csupán azon labdacok tekinthetők, melyeknek használati utasítása Pserhofer J. névalírásával van ellátva és melyek skatulyájának fedelén ugyanazon névírás **vörösen** van alkalmazva.

Számtalan köszönőirat tekinthető be, melyekben ezen labdacok fogyasztói hosszabb használat után a legkülönbözőbb és súlyos betegségekben köszönetet mondanak. Mindaz, aki egyszer kísérletet tett vele, tovább ajánlja e szert.

A sok hálynyilatkozat közül itt csak néhányat közlünk:

Schlierbach, 1888. febr. 17.

Tisztelt Uram! Tisztelettel alulírott az Ön *valóban nagyon hasznos és kitünő vértisztító labdacainak* ismét 4 tekercsrel küldését kéri. Teljes tisztelettel
Neureiter Ign. gyak. orvos.

Hrasche, Flödnig mellett. 1887. szept. 12.

Tisztelt Uram! Isten akarata volt, hogy labdacai kezem közé kerültek és most írok Önnek azok sikeréről. Én gyermekágyban meghültem úgy, hogy dolgaimat nem végezhettem és már bizonyára meghaltam volna, ha az ön csodás hatású labdacai meg nem mentenek. Isten áldja érte ezerszer, Reményem, hogy az ön labdacai egészségemet teljesen helyrehozzák, úgy mint azok másokét helyrehozták.
Knific Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. decz. 9.

Igen tisztelt Uram! Legfőbb köszönetemet nyilvánítom önnek 60 éves némem nevében. Ugyanez 5 évig idült gyomorhurutban és vízkórban szenvedett. Az élet kin volt reá nézve és már feladottnak hitte magát. Véletlenül kapott egy skatulyával az ön kitünő vértisztító labdacsaiból és azoktól meggyógyult. **Veinzetti Jozefa.**

Mitternizersdorf, Kirchdorf m. F.-Ausztria, 1886. jan. 10.

Tisztelt Uram! Szíveskedjék az ön kitünő vértisztító labdacsaiból részemre póstával egy te-

kercesrel kü deni. Kénytelenítve érzem magamat önnek teljes elismerésem ezen labdacok értékére nézve kifejezni és mindenütt, ahol a helyzet engedi, minden szenvedőnek a legmelegebben fogom ajánlani. Felhatalmazom önt, hogy ezen köszönetnyilvánításon tetszés szerint nyilvánosan alkalmazhassa, Tisztelettel
Kasztner Teréz.

Gotschdorf, Kohtbach m. Osztr.-Szávézia, 1886. okt. 8.

Tisztelt uram! Szíveskedjék nekem az ön universal vértisztító labdacsaiból egy tekercset 6 dobozzal küldeni. Egyedül az ön csodás labdacsaik köszönhetem, hogy gyomorhajomtól, mely öt évig gyötört, megmenekültem. Ne is fogyjonak ki nálam ezen labdacok soha és ezennel Uraságodnak legfőbb köszönetemet nyilvánítom.
Zwickl Anna.

Rohrbach, 1886. febr. 28.

Tisztelt Uram! Mult év nov. havában önnél egy tekercs labdaesot rendeltem. Én és nőm ennek legjobb hatásit tapasztaltuk; mindketten nagymérvű fejfájásban és rossz székelésben szenvedtünk, úgy, hogy már közel voltunk a kétségbeeséshez, deazára, hogy még csak 46 évet számolunk. És lám! Az ön labdacai csodát műveltek és minket a bajtól megmentettek.
List Antal.

Fagy-balszam Pserhofer J.-tól, hosszú évek óta ismert legbiztosabb szer mindenféle fagyások ellen, valamint idült sebekre stb. Egy doboz 40 kr. Bérmentes küldéssel 65 kr.

Ökorfarkvirágnedv hurut, rekedtség, gőresős köhögés stb. ellen, 1 üveg 50 kr.

Amerikai köszvénykenőcs legjobb szer minden köszvény és csúszos baj, ischiasz, fülfájás stb. ellen 1 frt 20 kr.

Lábizzadás elleni por 1 skatulya 50 kr., Bérmentes küldéssel 75 kr.

Golyva balszam megbízható szer golyva-nyak ellen. Egy palack 40 kr. Bérmentes küldéssel 65 kr.

Élet-essencia (prágai cseppek) elromlott gyomor, rossz emésztés, mindennemű altesti bajok ellen, 1 üvege 22 kr.

Angol csodabalszam 1 üveg 12 kr., 12 üveg 1 frt 20 kr.

Az itt megnevezett készítményeken kívül minden az osztrák lapokban hirdett bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek készletben vannak s mindon, esetleg raktáron nem levő cikkekről is pontosan és olcsón gondoskodunk.

A postai küldemények gyorsan és pontosan eszközöltetnek előleges pénzbeutalásra vagy utánvétellel. A pénznek előleges beküldése (legjobb póstautávitvnyal) a postán sokkal jutányosabb, mint utánvétellel.

1.—12.

a közönség őszinte elismerése s tetzésnyilatkozata élénk tapsokban nyilvánult. Végül Richter Rezső, főgimn. tanár, Chopin egyik valzerjét játszotta hegedűn zongora kísérettel. A nehéz darab meszerére talált a messze vidéken ismert, ügyes és nagy tehnikával bíró tanárban, ki a zeneterén elsajátított szép tehetségével már sokszor szerzett ehhez hasonló élvezetet Léva és vidéke közönségének. — Ezen estélyivel véget ért az idei ciklus. Nagy elismeréssel adózunk s adózunk velünk együtt a közönség is az egész rendező bizottságnak, de kivált annak elnöke, Toóth Zsigmond egyleti aligazgatójának, ki kitartó buzgalommal s figyelmettel karolta fel az estélyeket s már éveken át övé, — a vele működött bizottság és a szíves közreműködők — a szép érdem, melyet az estélyek sikere által egyenként és összesen kivívtak. Öntőn az újév a rendező bizottságba új erőt és kitartást, hogy lankadatlanul folytathassák a vidám, szórakoztató és kedélyes jourfixeket!

— **Hangverseny.** A Lévai dalárda az 1889. évi január hó 1-én Léván, az „Oroszlán” nagyvendéglő termében táncszal egybekötött zártkörű hangversenyt rendez. Kezdete este 7 és fél órakor. — Belépti jegy személyenként 2 frt. Jegyek előre váltathatók és pedig Nyitrai és társaságunknál bal oldalra, a jobb oldalra Czírok János egyleti pénztáros urnál és a hangverseny estéjén a pénztárnál. A hangverseny műsora: 1. „Éljen a dal” a lévai dalárda működő karának ajánlva; Hliva J. től; szövegezte: Bakó I. zongorakísérettel ellátta: Leidenfrost A.; éneklő a dalárda. 2. „2-ik magyar ábránd”, zongorán előadja: Benkovich Sándor ur. 3. Vegyes karok: a) „A válság fájdalma”, harmonium és vonós kísérettel: Abbtól. b) „Nászkar”, Lohengrin dalműből, hat szólómu vegyes énekkar; Vagner R. től. 4. „Táncra fel”, sopran solo, férfiak és négykezes zongorakísérettel: Bibl R. től; németből fordította Bakó I.: éneklő: Rónay Alma kisasszony. 5. „Donizetti G. Linda dalművének II-ik Potpourrija”. Diabelli A. zongora letétele után vonós hangszerekre alkalmazta: Hliva J., előadva a zenekedvelők által. 6. „Tavaszi dal”, vegyes ének-kar, zongora és vonós kísérettel: Wusching K. től. 7. „Románz”, Henseltől, két zongorán előadják: Belcsák László és dr. Karafiath Marius urak. 8. „Fohász”, férfinegyes két zongora-kisérettel: Huber K. től; éneklő a dalárda. — A vegyes énekkarokban közreműködnek: Balbach Irén, Bobok Mariska, Kabina Kamilla, Leidenfrost Aranka és Mariska, Mailáth Mariska és Örszike, Marschalk Gizella, Pazar Etelka, Rónay Alma és Ilonka, Szabó Lenke és Ilonka, Szecsyányi Jusztá és Szilassy Mariska kisasszonyok.

— **Massa Elek** esztergomi kanonok hosszas betegség után e hó 18-án Esztergomban meghalt. A megboldogult csak néhány hónap előtt lett esztergomi kanonokká kinevezve s alig hogy nagy-sallói plebániáját elhagyta, komoly s kínos betegségbe esett, a melytől a mondott napon mentette őt meg a jóltevő halál. Massa a megboldo-

gult Sezitovszky János primásnak meghitt s kedvelt udvari papja volt s a szabadságharc ideje alatt, mint kiváló magyarságszorgalmú aulista, sok szolgálatot tett a hazának. Béke porain!

— **Szódónak örömmünnepe** volt f. hó 18-án. Az üresedésben levő ev. ref. lelkészi állomás töltetvén be e napon, melyre egyházközönsége egyhangulag nagy lelkesedéssel választotta papjává. Nehéz a munka, mely reá vár, de biztositást nyújt ugy jeles képzettsége, mint ifjú tettereje, hogy az anyagilag zilált viszonyokkal küzdő egyház hajóját helyes irányban fogja kormányozni. Adja Isten, hogy az ifjú lelkész tehetségét hűvei lelki üdvére, a hazafelvirulására és Isten dicsőségére fordíthassa.

— **Halálos baleset.** Fülepe Pistát, a legszelebb körben ismert fiatal embert, e hó 19-én végtelen baleset érte: kocsija felfordult, minek következtében oly nagymérvű agyvelőrázkódást szenvedett, hogy néhány órai kínos szenvedés után meghalt. A megrendítő esetről a legavatottabb kézből a következő részletes értesítést vettük. Fülepe Pista e hó 18-án este Garam-Ujfaluba ment jó barátjához Lipthay Guidóhoz, kivel másnap reggel Kis-Kozsmályra rándultak Fülepe sógorának, Zmeskall Kálmánnak lovait megnézni. Ebéd után 4 óra felé indultak el együtt Kálnára, hová Fülepe kocsiját rendelték. Új-Bars és Kálna közt találtak a kocsival, mely eléjük jött. Fülepe elbucszván barátjától, átült kocsijára, hogy Endrédre hajtson, Lipthay pedig betért Kis-Kálnára báró Pittel kertészhöz, kivel dolga volt. Alig, hogy néhány perc múlva kiért a báró udvarából, maga a báró jött feléje azon hírrel, hogy Fülepe Pista kocsija feldőlt s ő veszedélyesen megsebesült. Mire a helyszínre értek, a körülálló és segítségre elősiető falubeliek a kocsit már felállították s Fülepet feltették a kocsira. Az eszméletét vesztett s fején súlyosan megsérült vízzel locsolták, de hasznatlan, nem bírták életre hozni. Ekkor Lipthay melléje ült s egész Léviáig támogatta, hogy ki ne essék a kocsiból. Ott bevitt a kórházba, hol a leg gondosabb ápolás sem volt képes őt megmenteni. A szerencsétlenül járt ifjú, kinek balesete általános részvételei kellett, még az éj folyamán, éjfél után két órakor, meghalt. A halálesetről a következő gyászjelentést vettük: „Fülepe Izabella férjezett Zmeskall Kálmán és maga, férje és az összes rokonok nevében elszomorodott szívvel jelentik testvéröcsésének, sógorának tekintetes Fülepe István urnak f. hó 20-án történt hirtelen gyászos kimúltát. A boldogultnak hűlt tetemei f. hó 22-én Léván a köztemetőben délelőtt 11 órakor fognak a ref. hitv. szertartásai szerint örök nyugalomra téteni. Kelt Léva, decz. 21-én 1888. Aldás és béke poraira!”

— **Néhány szó a jövő évről.** Az év mindinkább vége felé közeledik, néhány nap s nyugodni tér elődeihez. Illő tehát, hogy most a jövő évről is vessünk néhány pillantást. A jövő év farsangja igen hosszú lesz. A bárendező bizottságoknak lesz alkalmuk teljes erejüket kifejteni, hogy a

nevezett, tegnap eltemették. A butorokat házbér fejében a pinczébe rakatta le a háziúr, őt pedig kikergették, mint egy sehonai ebet, hogy menjen a rokonaihoz, vagy menjen szolgáltaiba.

Hát vannak neki rokonai? Hová menjen el eselődnek, hisz még alig tíz éves? Csak legalább azt a meleg kendőcskét ne vették volna el tőle, amelyet a „mama” neki ígért örökségbe hagyni.

Epen azon gondolkozók, hogy éjjelre a sötét sarokban fog meghuzódni, mikor a lámpagyújtogató meggyújtotta fölötté a lámpát. A szűk sarkot hirtelen fényes világosság töltötte meg és így elhatározását meg kellett másítani, mert neki sötét, árnyékos zug kell, olyan, a hol nem látja és nem veszi észre senki.

A kirakatok ablakait is már mindenfelé kivilágították. Karácsonyfákra aggatott csecsebecsek tündöklése, csillogása árasztotta ki ezer fényét az utcái fehér hósznyegre.

Vakító káprázat ömlött el a kis leány szeméin, amikor helyét elhagyva az átelleni üzlet kirakata előtt megállott.

Bambán, magáról egészen megfeledkezve, jártatta szemeit a sok cifra jószágon, aranybányokon, selyem haju anygalkákon, czukorbabákon, csemegén, czukros süteményeken.

Egészen elfelejtette, hogy csak pár perc előtt mennyire fázott s mintha érezné a lobogó légszeszláng terjeszkedő melegét, egészen odasimult a vastag, széles üveg mellé. Sokáig, nagyon sokáig ott állt volna még a gyermekboldogság bázisja előtt, ha egy durva kéz meg nem ragadja s nagyot nem lödít rajta, hogy takarodjék onnan, mert még benyomja az ablakot és kitalál lopni valamit!

A boltoslegény vastag ujjai nagyon is kiméletlen nyomot hagytak hátra a szegény teremtes testén, mert karjait tapogatva kereses sűrű közt támolygott odább. Fölhalsadt a vékony kabátka fércze is, mitmikor a legközelebbi kirakat világánál észrevett, egészen összeesztortotta szívcsékjét a fájdalom és kétségbeesett zokogásba tört ki.

Az üzlet előtt, a hol most a kis leány

különböző egyleti s magánérdekcek esorbát ne szenvedjenek: a farsang 8 hét és 3 nap. Jó hosszú idő, hogy a férfiak feleséget szerzhessenek, a lányok pedig főkötő alá kerüljenek. Hushagyókedd márczius 5-ére, husvét április 2-ére, pünkösöd június 9-ére esik. Csillagászati tekintetben — mint ezt már előzőleg megírtuk — nálunk látható nevezetes esemény nem fog előfordulni.

— **Hymen.** — Dr. K o h n Márk ipoly-sági orvos Stern Ilona kisasszonyval folyó év deczember hó 26-án délután 2 órakor tartja esküvőjét Léván az izr. imaházban.

— **A felvidéki magy. közm. egyesület,** mely derekasan szolgálja a nemzeti ügyet, egy nagy bajjal küzd: nagyon lanyhán folyó-nak be a tagdíjak. Például 1887-ben az egyletnek 3476 tagja volt s év végén 7816 frt 93 kr. volt a tagdíj-hátralék. Pedig az egyletnek évi szükséglete meghaladja a 18,000 frtot. Hisz az egylet 21 kisdédóvó intézetet tart fenn; jutalmazza ama tanítókat, kik a magyar nyelv tanítása körül buzognak; jutalmakkal tünteti ki a szorgalmas tanulókat; magyar nyelvi tanfolyamokat nyit felnőttek számára s népszerű hazafias könyveket oszt ki. Szóval az egylet nemes és hazafias munkát végez, de ehhez pénz is kell. Ha a tagdíjakat nem fizetik, a működés s ezzel a magyarosító mozgalom megakad. Az elnökség ennek következtében felhívást adott ki, melyben változja a helyzetet s a fogakat a hátralékok megfizetésére szólítja fel Kivánatos és méltó dolog volna, hogy ezen felhívás ne hangozzék el hiába; annál is inkább, mert a tagsági nyilatkozat kötelező.

— **Agonylőtt cseléd.** A löfegyverekkel való tréfálódzás már számos esetben volt szerencsétlenségnek előidézője; sok ártatlan életet oltott ki és szerzett but és bajt a szerencsétlenség okozójának. De az elszomorító példák dacára még mindig akadnak könnyelmű emberek, kik avatlatlan kézzel nyulnak a löfegyverhez, tréfát üznek azokkal, a minek azután igen gyakran a legnagyobb veszedelem a következménye. Ily váratlan és gyászos eset történt e hó 19-én Léván. Balbach Lajos pékmesternek Bevele a qu a Nándor nevű legénye beszedbe és szövítába elegendett Bednár Viktória, n. mányai születésű 19 éves szolgálóval, ki kenyértésztát vitt sütni a pékházba. A legény alitólrag rá akarván ijeszteni a leányra, felragadta urának a folyosón felejtett, kétesövű, hátultöltő puskáját s tréfából célba vette őt. A fegyver töltve volt s elsült és a leány fején találya, hol-tan rogyott össze. A szerencsétlen véget ért eselédet a városi hullaházba szállították, a tettest pedig a rendőrség azonnal elfogta s átszolgáltatta a kir. járásbírósnak. Az eset elrettentő példának szolgálhat azoknak, kik a fegyvert játékszernek tekintik kik a töltött fegyvert nem tartják zárt helyen.

— **Vasut a pokolba.** A Nápolyból Kumaia felé most épülő vasut részben kihalt vulkanikus területen megy át, a hol gondolták lenni Virgil és Homer az Acheront és Styxet, valamint a bejáratot a Hadesbe. Így ez a vasut a régi pokolba visz egyenesen.

ruhácskája repedésén kesergett, két prüszkölő mén által vont magánfogatt állott meg. A bakról leugró inas fölnyitotta ajtaját a hintónak, ahonnan egy feketébe öltözött urinő szállott ki egyenesen az üzlet felé tartva.

Margit a fényes fogattárra megállott és zokogását szepegésre csillapítva, bámulta a kocsiból kiszálló sűrűn lefátyolozott hölgyet, a ki többször is felé fordította tekintetét és firkészőleg nézett végig vékony, rongyos ruhácskáján és szakadt cipőjén.

A szegény leány szégyenkezve sütötte le a könyvtől átázott szemeit, és tovább megy, ha a hölgy nyájias hangja maradásra nem bírja.

— Hány éves vagy, kis leány?

— Nem tudom kérem, mert a mosónő mama, aki tegnapelőtt meghalt, sohasem tudta meg egész bizonyosan. Talán tíz vagyok.

— Mi a neved?

— Az iskolában Margitnak irtak be, de a házbeliek, ahol laktunk és nem volt szabad a többi gyerekekkel játszanom, úgy hittak, hogy „Rongy”.

— És miért sirsz?

A kis leány szívzaggató sűrű közt, hidegtől dermedt kezecskéivel megfogta a nő kezét és miatt az azt megcsókolta, forró, sűrű könnyeket hullatott reá.

Az árva gyermek eme megragadó néma nyilatkozásának fájdalmas hangja elárulta sorsának egész valóját.

Az uri hölgy átnevesült szemeit alig győzte törölgetni fehér zsebkendőjével.

II.

A nagy körut palotáinak ablakai mind ki vannak világitva. Csak az az egy a legszébb, az ott a kert végibe épített áll egészen sötétben, komoran. Ablakainak redői mind le vannak eresztve és csak az itt-ott lopva kiszűrődő vékony sugár árulja el, hogy nem áll üresen.

Egyedül cigarettetejének fölészáló füstjét szemlélve ül támlásszékeében a széles körben szeretve tisztelt nemesszívű gróf, a ház ura. Időközönként ráveti szemét az íróasztalra helyezett fekete fátyollal bevont keretű képre, mely egy körülbelül 10 éves kis leánykát ábrázol; és mint kinek fájó

— **Levélbélyeg mint levél.** Egy angol tőle jó távol lakó ismerősének oly levelet küldött, mely egy levélbélyeg hátsó lapján volt írva. A címzet rendes betűkkel írta, a többi gyorsírásal. Emilitésre méltó, hogy ezt a különös levelet is kézbesítették, bár az elküldő csak egy közönséges levélzék-renybe dobta be.

— **A locomobil- és cséplőgépezők esti tanfolyama** a budapesti állami közép — ipartanodánál (VIII. kerület, Sándortér 4. szám.) jövő január hó 2-ikán nyílik meg s márczius hó végeig tart. Iratkozni lehet naponként este 6 órától 8-óráig. Felvételi feltételek: a magyar nyelv bírása, legalább 18 éves életkor, irni-olvasni tudás, az illetékes előjáróságtól kiállított erkölcsi bizonyítvány. Tandij 5 frt. Vidékiek levélben is jelentkezhetnek.

— **A jövő évi ujonczozás.** Az 1889-k ujonczjutalék megszavazására vonatkozó törvényjavaslatokat — mint a lapok írják — a honvédelmi miniszter, nem mint különben szokás volt, január elején, hanem csak az új védtörvény létrejötte után fogja a képviselőház elé terjeszteni. A javaslat átmeneti határozatainak értelmében ugyan 1889-ben ugyanaz a négy évfolyam hii vandó be sorozásra, a melyből már 1888-ban ujonczoztak. Ennek következtében a jövő évi sorozás mindenesetre később fog végbemenni, mint más éveken.

— **Rövid hírek.** A tifus újabb időben rohamosan terjed Olaszországban. Egy páduai tanár számítása szerint évenként átlag 250,000 ember kapja meg ezen betegséget s azok tízedrésze el is pusztul.

— **A főrendiház** elfogadta s nyomban részleteiben is megszavazta a regále törvényjavaslatot. — **A közoktatásügyi miniszter** utasította a tiszta magyar ajku vidékek gimnáziumait, hogy tekintettel az ifjuság tisztá előkészségetére, a német nyelvre nagyobb figyelmet fordítsanak. — **Az esztergom-füzitői vasut** közigazgatási bejárása már megtörtént s most már a vasut kiépítése minden valószínűséggel várható. — **A franciaia kamara** 1889-re, 138 millió frank rendkívüli hadügyi hirtelt szavazott meg.

Még a kormányellenes pártok is mind a hitei mellett szavaztak. — **Erzsébet** királyasszony deczember hó 24-én, karácsony első napján, üli meg születésének 51-ik évfordulóját. — **A képviselőház** már a hét elején berekesztette gyűléseit; január 8-án új újból össze. — **A honvédelmi miniszter** körrendeletben tudatja, hogy a népfelkelő tisztképző-tanfolyam és gyakorlati oktatás ügyében kiadott utasításnak célszerű kivonata jelent meg a tisztá kijelölésre pályázók számára. — **Vasúti betörést** kíséreltek meg az adópénztárba, az ajtókon levő záratok le is törték, de a pénztárszoba vasajtójával nem boldogultak. — **Ipolyháson** Zichy Géza közreműködésével tartott hangverseny bevétele 1111 frt volt, tiszta jövedelme pedig 720 frt 18 kr, miből a megye árvizkárosultaknak 220 frt 18 kr; a „Jó-szív”-nek 500 frt jut. — **Paprika-gőzmalom** is van már: Szegeden rendezte be két vallalkozó.

gondolatok futkosnak végig agyán, ujjáival végig fésüli dus, barna haját, aztán mélyeket, nagyokat sóhajtt.

Ugy nyolcz óra felé a ház kapuja alá berobogó hintó moraja rezgettette meg a esillárok kristályüvegjeit.

A grófné érkezett haza a nőegylet esti üléséről, a hol a szegény gyermekek karácsonyfája leplezésének ünnepélye és a Jézuska ajándékának hivatalos szétosztása ment végbe diszes, válogatott közönség előtt.

A hosszú várakozás kínos percei bántották a ház gazdáját és türetmetlenül járt fel s alá szobájában. Egy fél óra is elmúlt már, hogy hazatért neje, nem hallat magáról. Talán az ünnepély szomorú hatása betegé tette amugy is sokat szenvedett testét és félrevonult lakosztályába, hogy kipihenje izgatottságait.

De hirtelen feltárlt az ajtó és egy boldogságtól sugárzó, pirosképi, kis leánykát vezetve, lépett be a terembe a szépségéről és jószágáról híres grófné.

A leányka testét térdig erő nehéz peluche ruhácska fődte, simára fésült szőke haját oldalt csokorba kötött arany sávos zöld bársony szalag övezte körül. Lakkos cipőcskéjének fényében pedig a padozat persz szőnyegének virágai fűrődtek.

Margit illedelmesen csókolta meg a gróf kezét, aki a jelenet megmagyarázatát keresve, kérdőleg tekintett nejének átnevesült nagy, fekete szemei közé.

A grófné átkarolta férje széles vállát és zokogva, fájdalomtól elszorult hangon csak annyit mondott:

— A helyett az egyetlen helyett, akit a héten örökre elvesztettünk, ahelyett hoztam . . . találtam . . . az utcán . . . ronygosan . . . ezt is úgy hívják . . .

Kezeit összekulcsolva hirtelen térdre esett a kis Margit és égfelé emelt kék szeméből a hála és öröm könnyei pörögtek alá.

A gróf és a grófné elérzékenyülve vele könyeztek.

Fekete A.

vargó légáram és a legyőzött s a tömegből kivert „pária” krákolva, szitkozódva rebben tova, hogy magának más, alkalmas nyugvó helyet keressen. Az eget takaró szintelen fátyol hirtelen foszlányokká szakadozik. — A szél süvítése egy perczre megáll és finom fehér pehely hull alá, mely az utca megfagyott kövezetére csakhamar fehér takarót borít.

A hideg metsző szele újra előkerül odújából és mintegy romboló borona szalad végig utcákon, háztetőkön. Hószilánkok kavarnak ide-oda a levegőben.

A kis Margitka odabuvik az utcásarok egyik mélyedésébe. Itt legalább nem érzi ugy a metsző szél éles vágásait csak olykor-olykor takarja el könyökével a szemét, mikor épen a vihar szele becsapja hózsákmányát abba a kis sarokba, a mely most az egyetlen menedékházat képezi. Hol az egyik, hol a másik lábával toppan egyet a kővön, hogy a rongyos cipő nyilásán behatolt havat kirázza. Meleg leheletével melegíti pirosra fázott meztelen kacsóit.

Emberek sietnek el mellette, de akik őt észre sem veszik.

Meleg téli bundába öltözött urak, hölgyek és kis lányok, akik a korcsolyázásban kihevülve sietnek haza a meleg szobába.

Az uri fogatok egész rajja morog végig az utca hosszán. A bakon inás ül, egyik fehér keztyüs kézzel magas, zöld fénygályát, a másikkal többtélé csomagot szorongat.

A járókelők mindegyike visz valamit a kezében. Egyiké kisebb, a másiké nagyobb csomag.

— Mért nem megy, haza, te poronty, hiszen megfagyaz a hidegben, — szól egy prémes galléru ur a didergőhöz, de hátra sem tekintve, siet tovább.

A kis Margitnak erre könybe lábadtak szemei. Kicsordult könnyei végig futottak ajakán és amint lepergették, sötét, mély lyukat furtak a lábai előtt fölhalmozódott hódombocskában.

Hová menjen? Merre? Kihez?

A vén, özvegy mosonét, aki őt valamikor az utcán találta és akit anyjának

kék Duna partján van a városunk, tulajdonképpen annyi a vízünk, hogy inkább mi adhatnánk a bécsieknek, de hát sok az ember, aki elrontja.

Szidjuk is őket, mint a bokrot. Alig van nap, ahol nem jelennek meg ezikkék a vízvezetési igazgatóság ellen. A leggyűlöltebb emberek azok, akik ott munkálkodnak . . . . avagy nem is munkálkodnak.

Az ellentét kedvéért mindjárt itt emlitem meg azt a férfit, a ki a legünnepelebb.

Könnyű eltalálni, hogy Erkel Ferenczről van szó. Megültek 50 éves karmester-ségének jubileumát. Elhalmozták óvációkkal, beszédekkel, feliratokkal, koszorúkkal, ajándékokkal és tapsviharral.

Az agg művész sirt, mint a gyermek és remegett a felindulástól. Csak akkor szedte össze erejét, mikor ott állt a kar-nagyi széken, és vezényelte operájának előadását. Biztos kézzel forgatta a pálcikát és a közönség alig tudott betelni a „Hunyadi László“ gyönyörű melódiával. Természetes, hogy Wiltnének és Bianchi kisasz-szonynak is kijutott a tapsból.

Bianchi elhagyja az operát, hol eddig vendégszerepelt és most drámai prima-donna nélkül vagyunk, ami ugyancsak furcsa állapot. Hány magyar nő arat külföldön diadalokat, hazánkban annyi leánya nem lelne nálunk hónap és mi kénytelenek vagyunk külföldről hozott, méregdrága, de azért gyakran gyenge hangú énekesnőkkel be-érni. Mahler az új igazgató erősen dolgoz a helyzet javításán, majd elvállal, mit tud; és az új rendezők is. Reméljük, hogy az újév beálltával szebb napok virradnak az operára is.

De nini, már új évről beszélnek, és még karácsony sem mult el.

Az ilyesmi pedig nem járja. Azért tehát zárom soraimat még pedig azzal az önzetlen kívánnal, hogy: Boldog ünnepeket!

Fővárosi levelező.

A munkások biztosítása.

Anarkista és szocialista munkások nálunk meglehetősen ismeretlenek; az ilyen mozgalmak vezetői és hívei nagyjából a munkás osztályból kerülnek ki és éppen ezért nem ölthetnek nálunk nagyobb mérvet.

A magyar munkás tiszteletben tartja a törvényt, bizik a jobb jövőben, és ha néha panaszkodik is, akkor sem követel, hanem kér.

Pedig hát logkevésbé sem irigylendő a sorsa. Sok oly intézményt kell nélkülözniük a magyar munkásoknak, miknek áldásait külföldi társaik régen élvezik, sok oly jóról kell lemondaniuk, mik már régóta jutottak osztályrészeül a külföldi munkásoknak.

Feltűnő, hogy nálunk mily édes-keveset törődnek a munkások érdekeivel és létük feltételeivel. A szegény embernek alig van rá módja, hogy védekezzen a

Az angol ígért szép összegű pénzt, hogy hagyjam meg nála a leányt, de én nem is akartam hallani arról.

A szóváltásra és a lövés zajára figyelmessé lett a révész is, csakhamar ott termett két markos legényével.

En előadtam nekik a tényállást. Az angol esküdözött, hogy ő nem rabolta el a lányt, mert az önként követte őt.

A hosszú szóváltás közepette megvirradt a hajnal.

Miranda reszketve kuporgott a kocsik egyik zugába vonulva, az angol meg váltig bizonygatta, hogy ő nem rabló, mert Miranda, kit megszeretett, önként követte s így nem is ő tőle követeljem vissza, hanem kérdezzem meg: akar-e visszatérni atyjához, vagy sem?

Miranda nem akart visszatérni s az angol, midőn hallotta, hogy én nem tudnék nélküle élni, ajánlatot tett nekem, hogy kövessem őket én is. Ő oly tü, és vakmerő bátor fiatal embernek nagy hasznát veszi.

Miranda biztatólag mosolygott felém s én elfelejtettem mindenre, nagybátyávról, Pepikére az otthon hagyott gebére.

Másnapon már vasuton haladtunk a tergerpart felé és harmadnapon Hamburgban a tengerre szálltunk.

A hajó Ausztrália felé vitorlázott.

En boldognak éreztem magam, mert szüntelen magam előtt láthatam Mirandát, beszélhettem vele s miután én valék az egyedüli, ki régi ismerőse voltam, sokkal kedvesebben is bánt velem, mint azelőtt.

A tengeri utazás nagyon megviselt engem. Mirandát is gyötörte a tengeri betegsége, mely idő alatt én ápoltam őt.

A hajón több fiatal leány is volt, kik mind Ausztrália felé utaztak. A hajó egyik matrózától megtudtam, hogy e leányok

tőke tulajdonosai ellen; az, kinek leginkább kell követnie a biblia szavát és véres verejtékkel keresi meg a száraz kenyeret, legtöbb esetben nyomorba süllyed, ha ereje ellankad, nyomorog ő és inségben van családjá.

De nem csak az idő teszi rokkanttá a munkást, megeselekszi ezt még sok egyéb is.

Hány embert csonkítanak meg a gyárak iszonyu gépei, hány munkás esik el az állványok magasságából, hanyat tevel el a föld, föjt meg a bányák gyilkos levegője . . . . Ezeket ki segíti? Ki nyújt nekik kenyeret, ki fogadja be a kezetlen-lábatlan rokkantat, ki gondoskodik a foglalkozása közepette megölt munkás családjáról?

Nálunk úgy szólván senki. A segélyegyletek nem virágoznak úgy, mint más országokban. A Trade union, Friendly-societie, Caisse de retraite pour la vieillesse és egyéb szövetkezetek némelyike már évszázadok óta működik a munkások javára; Franciaország és Anglia munkásai segítenek magukon és e mellett élvezik a kormány gyámolítását.

A mi kormányunk csak most kezdi utánozni a jó példát; tenni akar valamit a munkások javára.

A képviselőházak már betérjesztette a munkásoknak baleset elleni biztosításáról szóló törvényjavaslatot.

Ennek alapelve körülbelül a következő: Minden gyári munkás, továbbá az építő, köfejtő és homokbánya iparnál, nemkülönben a kutesináló, a kéményseprő iparnál alkalmazott, minden munkás, valamint az ezen iparágaknál alkalmazott ama hivatalnok, a kinek évi fizetése az 1000 frtot meg nem haladja, az üzem közben bekövetkezett baleset folytán szenvedett testi sérülésért munkaadójától kárpótlást igényelhet. Meghatározza a javaslat, hogy ez a kárpótlás mily nagy lehet sérülés esetében és mily nagy halál esetén. A temetkezési költségen kívül az utójára élvezett munkabér nyolczszázszorosáig terjedhet a sérültek, illetve örökösöknek nyújtott kárpótlás.

Annyi bizonyos, hogy a javaslat jóakaratról tesz tanúságot, de vajmi keveset segíthet azokon, kiket pártfogás alá óhajt venni. Hisze a biztosítás összege nem terheli a munkaadót, hanem magát a munkást.

Előbbi ugyanis jogosult arra, hogy a munkásokat valamely, a miniszter részéről meghatározandó biztosító intézetnél biztosítsa, és ennek fejében levonhat a munkás béréből 50% erejéig terjedő járulékot.

Ez a pont sok nehézséget fog okozni; biztosítási intézeteink szépen fejlődnek, az első magyar általános biztosító társaság kiállja a versenyt bármely külföldi intézettel; könnyű volna a biztosítási járulékot minél kisebbre szabni, de hát figyelembe veendő, hogy a munkabér már most is csekély, most sem elegendő mindig arra, hogy a munkás naponta ehessék húst és meleg ételt; mi lesz majd akkor, ha le is vonnak belőle?

Aztán meg a munkás nem dolgozik ál-

nyok mind arra vannak szánva, hogy az ausztráliai gyarmatosok egyhangú életét felvidítsák. A többi elképzelttem magamnak.

Tehát az angol csak ügynöke volt azon angol társaságnak, mely az ausztráliai partok gyarmatosítását tűzte ki czélul.

Feltevésemet megerősítette azon körülmény, hogy e sok leány közül egyiknek sem volt utlevele, a hajónk pedig egy nyilvános kikötőben sem állapodott meg, hanem szakadatlanul folytatta útját Ausztrália felé.

Mikor több heti utazás után Ausztrália egyik kikötőjébe értünk, a mi angolunk több ügynökkel egyetemben ott a hajón gyűlést tartott, melyen megbeszélték maguk között, hogy melyik leány merre felé fog küldetni.

Nekem az a parancs lett kiadva, hogy Mirandával együtt maradjak, az angol munkásoknak mondá:

— Látod ficzkó, milyen szerencsés vagy: olcsón jutottál az utazáshoz, megnyerted Miranda kezét is, ki belém lett szerelmes, de helyettem téged fog megkapni, mert én visszatérek ismét Európába leányokat toborzani, hogy e rengeteg sivatagokon élő európai ültetvényeseknek feleségeket hozzak. Miranda is szerencsés, mert nem kell egészen idegen férfihoz mennie feleségül.

Azután egy kártyát nyomott kezembe, melyen meg volt írva a telep neve, hová kelle mennünk.

Azóta husz év mult el. Mirandám rég meghalt. En itt maradtam ültetvényesnek továbbra is.

Egyhangú, sivár életemet gyűjtött vagonom némileg elviselhetővé teszi, de elvesztett boldogságomat mi sem képes többé visszaadni.

landóan egy helyen, foglalkozása és egyéb körülmények azt kívánják, hogy majd itt, majd ott dolgozzék; hogy lesznek aztán a befizetéssel? És ha sokáig betegeskedik? Elvesznek a már befizetett díjak, elveszti azt, a mit nagy nehezen vont meg magától. Máskép kellene segíteni a munkásokon, azon kellene lennie államnak és társadalomnak, hogy tiszteességes bért kaphassanak a munkások, akik aztán maguk is befizethetik a biztosítási járulékot. Gondoskodni kellene róla, hogy a magyar munkás is megélhessen tisztességesen úgy, mint az angol és francia munkások és részesüljön oly díjazásban, mely megfelel fáradozásának, munkájának, mert jelenleg a munkás egész élete egy baleset; a csekély fizetés miatt nem élhet úgy, a mint kellene és ennek következtében korán lesz rokkanttá, korán száll a sirba.

Mindenesetre azonban, örömmel üdvözljük a kormány jó akaratát, a javaslat talán meg lesz, melyből kicsirázik majd több, a munkások valódi érdekeit felölő intézkedés.

— Dr. F. —

Barsvármegye 1889. évi utépitési és fentartási költség előirányzata.

Bevétel.

Közmunka váltásépítések és pedig a) folyó évek 49914 frt 45 kr, b) hátralékokból ez évben beszédendő 1001 frt 73 kr, büntetési pénzek 500 frt, vámjüvedelmek 2012 frt, gyümölcsözésre kiadott tőke-pénzek kamatai 100 frt, számadási térítmények: Az államuton 1889. évben felhasználandó közmunka értéke 3595 frt 50 kr, különféle bevételek 100 frt.

Összesen 57223 frt 68 kr.

Kiadás.

a) Valódiak: Utibiztosok fizetése 1440 frt, irodai szükséglete 40 frt, jutalmazásai és segélyezései 50 frt, élelmi díjai és fuvar költségei 745 frt, szertárbérek, térképezési költségek és nyomtatványok 60 frt, különféle kiadások: a) a kir. állam-építészeti hivatal utazási átalánya 1200 frt, b) irodai átalánya 100 frt, c) egyebek.

Összesen: 3635 frt.

b) Fentartás: Utkaparók s az alsóbb rendű ut és hid épít. szemlélyzet illetményei 7760 frt, ut és hidépítési költség járuléka 392 frt 67 kr, fedanyag előállítás és kavicsbánya bére 18831 frt 54 kr, hidak építése és javítása 14164 frt, ut-építési szerek és eszközök beszerzése és javítása, utfelügyelő házak építése és javítása 220 frt, különféle kiadások és pedig: 5700 frt, a) a csata lévai vasúthoz szükségelt kerületek kisajátítása 5000 frt, b) az armatóhi közkörház részére 50 öl tüzi fa szállítása 250 frt, c) a lévai gymnasium részére 40 öl tüzifa szállítása 140 frt, d) előre nem látott kiadásokra 310 frt.

Összesen: 51580 frt 1 kr.

c) Rendkívüli építkezések. Új vonalrészek építési költségei 880 frt, folyam szabályozási költségek.

Összesen: 880 frt.

Ha néha kísértálok a tengerpartra s nézem az európai hajókat: bensőmben fájó érzés támad, megszállja lelkemet a honvágy, úgy vonz valami e hajókhöz . . . .

Mesélek gyermekeimnek szülőföldemről, lerajzolom Magyarország felső vidékét, a Vág-völgyét, melyen születtem, s ilyenkor elmúlt ifjúságom fölött édes-keserű könyeket hullatok.

B. I.

Gibicz törvény.

1. §. Miután a gibiczelésre leginkább játszani nem tudók és rossz játékosok adják magukat, azért az iparhatóságról szóló törvény a gibiczelésre ki nem terjesztetik.

2. §. Gibiczeknek tekintendők azok, kik bármely néven nevezendő játék által előidézett izgalomban potyára részt vesznek.

3. §. Ennélfogva csak az állhat be gibicznek, ki igazolni képes, hogy szereti a potyát.

4. §. Azon gibiczek, kik az írás- és olvasásban jártasak s a játékosok által felszólítottanak, hogy játszámaikat jegyezzék, a magasabb rang fokozatba soroztatnak s ismertetőjelül 50 kr. lefizetése mellett egy védjegyet kapnak.

5. §. A gibiczek tartoznak tisztességesen öltözködni; hivatásuk gyakorlása közben nem szabad büdös dohányt vagy öt krajczárosnál komiszabb szivart szivniok.

6. §. A gibicznek a játékot feszült figyelemmel kell kísérnie s mélyen hallgatnia; minél többet lát, annál kevesebbet beszéljen. — Játék közben gyufáról, szivar-ról s italról gondoskodni tartozik. — Poharának mindig tele kell lennie, hogy a játékosnak alkalom adassék azt szórakozottságból kiinni. — Ha egy kártya a földre esik, tartozik azt felvenni s megtisztítani.

Hozzáadva az a) kezelési összeget 3635 frt, a b) fentartási 51580 frt 1 kr. lesz mindhárom összeg fösszege 56095 frt 1 kr.

b) A t f u t ó k. Gyümölcsözöleg elhelyezett pénzek és értékek, az elhelyezett pénzekről visszaadott okmányok és értékek, visszatérítés mellett adott előlegek, visszafizetett előlegek (a m. közmunka alap tartozása más alapoknak) 1000 frt, a vám-utak átengedése utáni kötelezettség 128 frt 67 kr.

Összesen: 1128 frt 67 kr.

hozzáadva a valódi kiadásokat 56095 frt 1 kr, lesz az összes kiadások fösszege: 57223 frt 68 kr, hozzáadva az 1889. évi pénzmaradványt.

Fösszeg: 57223 frt 68 kr.

Különfélék.

Lapunk jövő számával befejezzük VIII.

évfolyamunkat, előfizetést nyitunk a „Bars“ IX. évfolyamára. Tisztelettel kérjük előfizetőinket, hogy előfizetéseik megújítása iránt a hét folytatán intézkedni sziveskedjenek, nehogy e lap szétküldésében akadályok merüljenek fel. Helyben az előfizetések eszközzésével a lap kihordója bizatik meg; vidéki előfizetőink részére pedig postautalványt mellékelünk.

— Karácsonyi ünnepélyek. Léván a paulai sz. Vinczéről nevezett írg. növérök óvodájában e hó 22-én d. e. 10 órakor volt megtartva a kedves karácsonyi ünnepély, mely öszinte örömet okozott a jó szülőknek s kedves, feledhetlen napot az apróságnak. A csinos kis színpadon a piczikék alkalmi dalai és verseskéi, melyeket „a kis Jézuska“ üdvözlésére zengtek és mondtak el, kellemes benyomást tettek a jelenvolt érdeklődő felnőttekre is. Ma délután 4 órakor lesz az iskolás leánykák ünnepélye, melyre a szülőket s a gyermekek örömében osztozni óhajtó közönséget igen szivesen látják a buzgó és fáradhatlan növérök. — A „Stefánia“ arva háza“ -ban szintén ma délután 3 órakor tartatik meg a karácsonyi ünnepély; ezuton kéri fel a gondnokság a n. é. közönséget, hogy a kis árvák örömet szives látogatásával fokozni sziveskedjék.

— Kaszinó-estély. A lévai kaszinó e hó 19-én tartotta e ciklusban harmadik estélyét, mely úgy látogatottságánál, mint a műsor érdekességénél fogva méltán sorrolható a legsikerültebbek közé. A műsort Szalay Gyula, főgimn. tanár nyitotta meg, ki a szép Balaton vidékéről, melynek szülőtte, két, a nép életéből merített, csinos rajzot olvasott fel. A felolvasást, melynek egyik kiváló disze a rendkívüli kedves, zamatos, tősgyökerez, alföldi nyelvezet, — a szerző szivessege folytán legközelebb lapunk tárczájában közlendjük. — Felolvasás után Levatic h Irma k. a. Székely Imre 17-ik ábrándját adta elő zongorán. A szerzőnek ezen kiváló terméke a kússasszony-nak ügyes játéka és érzésteljes előadása által a legszebb kifejezésre jutott, a miért

7. §. Ha a gibicz észre veszi, hogy valaki hamisan játszik, akkor hivatalból kell köhögnie, hogy a játszótársak a csalásra figyelmesekké tétessenek. — Oly gibiczek, kik idült vagy másféle hurutban szenvednek, ezen betegségeik tartamára a gibiczestől eltiltatnak.

8. §. Ha a játékos pénze kifogyott a gibicz — ha a jobbmóduakhoz való, tartozó köteletségének ismerje tárczáját felajánlani.

9. §. Ha a játékosok feledékenységből fizetés nélkül megszöknek, akkor a gibiczek csak a kártyapénzt tartoznak helyetők megtéríteni.

10. §. Ha a gibicz annyira megfedkezik magáról, hogy a játékosnak jó vagy rossz tanácsot adni merészelne, akkor büntetés alá esik, — a jó tanácsért a kártyapénzt tartozik megfizetni, a rosszért első esetben: gibiczelési joga három hónapra felfüggesztetik; második esetben: a pinczér vagy szolgálta által örök időkre kiakolbóltatik.

Kelt itt helyben, ennek a talmi esztendőnek a végén, — felsőbb jóváhagyás nélkül, de közmegegyezéssel.

B. E.

A „rongy“.

Éles, metsző szél sívült végig a magas hársorok között. Az átfázott levegő magasra kapkodja az utca szeméjtét; papírrongyok kóvályognak a levegő-ürben. A légáram belekapaszkodik a zilog czimtáblájába s az ablaküvegek zizegő rezgését nyávigóssal viszonzozzák a dérről szűrített száraz fák hajlongó kopasz koronái.

Esti szürkület komor árnyéka festi szüntelenre az eget. A torony magas párkányait lármázó varjuk serege lepi el. A jobb pontokért való küzdelem közben kifejtett szárnycsattogások hangját továbbviszi a ka-